10. Festiwal Goldbergowski

Goldberg Festival

program koncertów

Kościół OO. Franciszkanów p.w. Św. Trójcy w Gdańsku

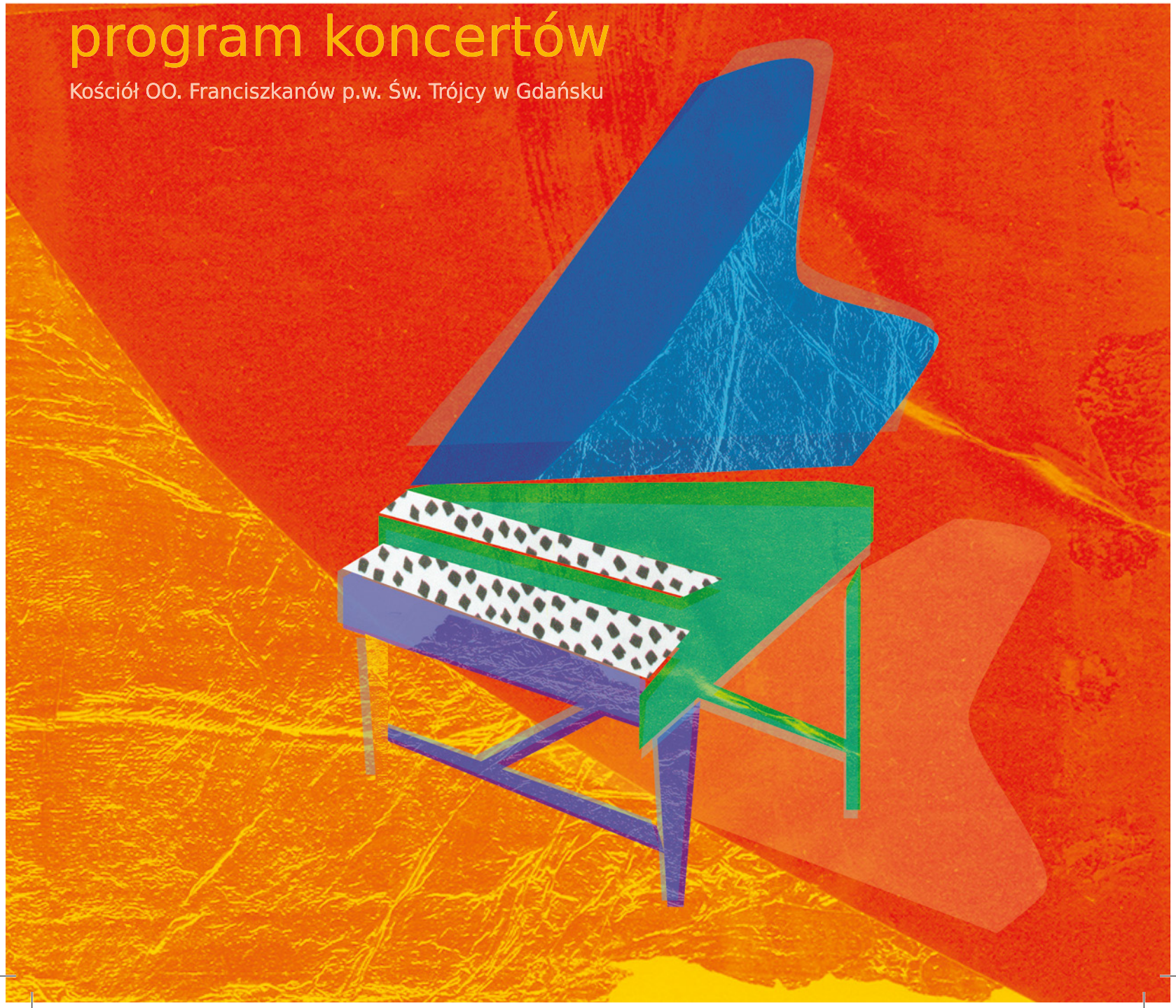

organizator

GDAŃSK
miasto wolności

dofinansowano ze środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Szanowni Państwo,

Serdecznie witam na koncertach 10. Festiwalu Goldbergowskiego. Na otwarciu (piątek 28.08) usłyszeć będzie można wyjątkową, a dla wielu słuchaczy na pewno zaskakującą, wersję Schubertowskiego cyklu *Die schöne Müllerin*, w której, w miejsce fortepianowego akompaniamentu, pojawią się dwie gitary. **Georg Poplutz** wraz z towarzyszącymi mu muzykami **Antje Asendorf** i **Stefanem Hladkiem,** przeniosą nas w świat romantycznych wizji i uniesień, które w nowej aranżacji ukazują inny wymiar instrumentalnej warstwy kompozycji.

Myślę, że przez tych kilka lat festiwalu zdążyli się Państwo przyzwyczaić do obecności *Wariacji Goldbergowskich* w jego trakcie. Mieliśmy już możliwość słuchania ich w interpretacji jazzowej Dana Tepfera, w aranżacji przygotowanej przez Musica Latina di Roma na zespół instrumentów z grupy wiol, w dwudziestowiecznej transkrypcji Dymitra Sitkowieckiego zaprezetowanej przez trio Staśkiewicz/Budnik-Gałązka/Zdunik, w interpretacji fortepianowej Macieja Grzybowskiego, na carillonie wykonane przez Monikę Kaźmierczak, czy wreszcie w oryginalnym, klawesynowym ujęciu przedstawionym przez Andreasa Staiera, Jörga Halubka, Marieke Spaans i Céline Frisch.
W tym roku, do kręgu klawesynowych wykonawców tego dzieła, nieodzownie związanych z patronem Festiwalu Goldbergowskiego, gdańskim klawesynistą i uczniem Bacha - Johannem Gottliebem Goldbergiem, dołączy pochodzący z Iranu **Mahan Esfahani**, profesor Guildhall School of Music & Drama w Londynie, jako jeden z nielicznych klawesynistów grywający w najbardziej znaczących salach koncertowych świata (sobota 29.08).

Kolejnym gdańskim akcentem będzie koncert **Goldberg Baroque Ensemble & Goldberg Vocal Ensemble** (niedziela 30.08), wraz ze znakomitymi solistami pod dyrekcją **Andrzeja M. Szadejko**. W trakcie koncertu będzie można usłyszeć prawykonania kantat ze zbiorów PAN Biblioteki Gdańskiej. Tym koncertem zespół anonsuje kolejną płytę z serii „Muzyczne dziedzictwo miasta Gdańska”, na której zabrzmią nieznane, ale wymagające szerszej prezentacji kompozycje, wśród nich m.in. kantata innego gdańskiego ucznia Bacha - Friedricha Christiana Mohrheima. Koncert będzie transmitowany na falach PR 2 Polskiego Radia, więc do jego wysłuchania zachęcić można też i nieobecnych w Gdańsku melomanów.

Drugi koncertowy weekend rozpocznie działający od 1984 roku zespół **Musica Alta Ripa** (piątek 4.09), którego nagrania płytowe zdobyły wiele nagród fonograficznych. Wśród wyróżnionych płyt znalazła się też i ta z kameralnymi utworami Goldberga, o którym mało kto wie, że komponował. Jedna z jego sonat triowych (C-dur) do niedawna była przypisywana J. S. Bachowi i dotąd można ją odnaleźć w katalogu twórczości lipskiego kantora pod numerem BWV 1037.

Dzień później (sobota 5.09) zaśpiewa praskie **Collegium Vocale** w towarzystwie **Collegium 1704** pod dyrekcją **Václava Luksa**. W ich wykonaniu, oprócz motetów Bacha, usłyszymy także kompozycje Jana Zelenki, które, między innymi dzięki działalności zespołu, zostają przywracane do koncertowego życia.

Na ostatnim koncercie tegorocznego festiwalu (niedziela 6.09), kwartet **Arte dei Suonatori**, wraz z grającą na pianoforte **Petrą Somlai,** przedstawią kompozycje epoki klasycyzmu zaaranżowane przez twórców tego okresu na mniejszy skład instrumentalny. Będzie to piewsza na Festiwalu Goldbergowskim prezentacja historycznego pianoforte, na które przeznaczali swe utwory synowie Bacha, czy kompozytorzy epoki klasycyzmu.

Krąg goszczących na Festiwalu Goldbergowskim muzyków, poszerzy się więc o występy kolejnych znakomitych artystów, z których do tej pory (w głównej mierze w kościele Św. Trójcy) wystąpiło 53 solistów, 20 zespołów instrumentalnych, wokalnych i orkiestr, prezentując przed nami swój talent, ciekawe programy i ich interpretacje. W wielu przypadkach, pozytywnie odpowiedzieli oni na propozycję umieszczenia gdańskich kompozycji w swoim repertuarze, co jest najlepszą promocją muzyki twórców działających w naszym mieście. Podsumowaniem wspomnień niech będzie garść fotografii umieszczona na końcu folderu.

Chciałabym serdecznie podziękować Miastu Gdańsk, za finansowy wkład przy organizacji festiwalu, a także Ministerstwu Kultury i Dziedzictwa Narodowego za dofinansowanie wydarzenia. Moje podziękowania kieruję również do wszystkich patronów i współpracujących instytucji. Szczególnie dziękuję Ojcom i Braciom Zakonu Franciszkanów, gospodarzom kościoła Św. Trójcy, których gościnność co roku wpływa na wyjątkową atmosferę podczas FG. Ponadto dziękuję Wolontariuszom ze Stowarzyszenia „Dziedziniec”, których wkład w przebieg festiwalu jest nie do przecenienia.

Życząc Państwu pięknych przeżyć podczas tegorocznego festiwalu, łączę serdeczne pozdrowienia,

dr hab. Alina Ratkowska
Dyrektor Festiwalu

Piątek 28.08.2015 godz. 19.30

Georg Poplutz - tenor
Antje Asendorf - gitara romantyczna
Stefan Hladek - historyczna gitara basowa

Franz Schubert *Die schöne Müllerin*
(1823) *Piękna młynarka*
w aranżacji na tenor i dwie gitary
Tekst Wilhelm Müller, 1821

1. Das Wandern
2. Wohin?
3. Halt!
4. Danksagung an den Bach
5. Am Feierabend
6. Der Neugierige
7. Ungeduld
8. Morgengruß
9. Des Müllers Blumen
10. Tränenregen
11. Mein!
12. Pause
13. Mit dem grünen Lautenbande
14. Der Jäger
15. Eifersucht und Stolz
16. Die liebe Farbe
17. Die böse Farbe
18. Trockne Blumen
19. Der Müller und der Bach
20. Des Baches Wiegenlied

Georg Poplutz - tenor

Urodzony w Arnsberg (Niemcy) studiował anglistykę i edukację muzyczną. Po dyplomie rozpoczął studia wokalne pod kierunkiem Bertholda Possemeyera (Frankfurt nad Menem) kontynuowane w Kolonii u Christopha Prégardiena i zakończone solistycznym dyplomem w 2007 roku. Obecnie pracuje we Frankfurcie z Carol Meyer-Bruetting Artysta w roku 2009 otrzymał prestiżową nagrodę Frankfurt Mendelssohn Special Award.

Artysta regularnie występuje na renomowanych festiwalach takich miast jak Berlin, Kolonia, Essen, Monachium, Stuttgart, Amsterdam, Dijon, Gdańsk, Gstaad, Lisbona, Moskwa, Wrocław, Zurych i w najbardziej znaczących salach koncertowych i katedrach całych Niamiec i Europy. Występował w „Dydonie i Eneaszu“ Purcella w teatrze w Bernie (Szwajcaria) śpiewał także w Meksyku, Szanghaju, Singapurze i Południowej Afryce. Artysta współpracował z takimi dyrygentami jak: Manfred Cordes, Proinsias O´Duinn, Ludwig Güttler, Tonu Kaljuste, Hermann Max, Sir Roger Norrington, Ralf Otto, Ludger Rémy, Michael Schneider, Masaaki Suzuki, Winfried Toll i Roland Wilson zdobywając szczególne uznanie w zakresie interpretacji muzyki dawnej. Regularnie śpiewa z zespołem Johann Rosenmüller Ensemble Arno Paducha i Cantus Cölln Konrada Junghänela. W roku 2012 podjął współpracę z Hansem-Christophem Rademannem przy realizacji kompletu nagrań utworów wokalnych Heinricha Schütza. Uzupełnieniem jego artystycznej działalności są nagrania radiowe i telewizyjne i udział w 30 produkcjach CD. Georg Poplutz regularnie koncertuje z pianistą Hilko Dumno. Niedawno ukazała się płyta z cyklem Die schöne Müllerin Schuberta, zaaranżowana na tenor z towarzyszeniem dwóch gitar. Ten repertuar wykonany zostanie na koncercie inaugurującym tegoroczny Festiwal Goldbergowski.

Antje Asendorf - gitara romantyczna

Naukę na gitarze rozpoczęła w wieku pięciu lat. Będąc piętnastolatką została przyjęta jako specjalny student na kierunku gitara w Shenandoah University w Winchesterze (Virginia, USA). Kolejnym etapem nauki były studia w Akademie für Tonkunst w Darmstadt. W 1999 uzyskała dyplom Musikhochschule w Hamburgu w klasie Klausa Hempela i Olafa van Gonnissena. Studia uzupełniające odbyła pod kierunkiem Carlo Marchione w Konserwatorium w Maastricht i Johannesa Monno w Stuttgarcie. Doskonaliła swoje umiejętności na kursach Manuela Barrueco, Leo Brouwera, Konrada Ragossniga, uzyskała także wsparcie Yehudi Menuhina poprzez program Live Music Now.

Wykonywany przez artystkę repertuar łączy utwory pisane na gitarę barokową, romantyczną i współczesną. Opublikowane nagrania płytowe, radiowe I telewizyjne dowodzą jej wszechstronności i szczególnego znaczenia muzyki kameralnej i akompaniamentu dla wokalistów w prowadzonej działaności. Antje Asendorf regularnie wystepuje w Niemczech i Hiszpanii z katalońską sopranistką Anną Escala, z którą dla fundacji Artists Against Cancer (Artyści przeciw rakowi) wykonywała melodramat Platero y Yo, Mario Castelnuovo-Tedesco. Wielokrotnie (m.in. podczas Międzynarodowego Festiwalu Gitarowego w Nürtingen) wykonywała gitarową partię w utworze Castelnuovo-Tedesco Romancero Gitano na chór i gitarę.

Asendorf od 2010 roku jest członkinią cenionego the Barrios Guitar Quartet. Ponadto prowadzi działalność pedagogiczną ucząc gry na gitarze w Uniwersytecie w Siegen i w swojej prywatnej szkole nauki gry na gitarze.

Stefan Hladek - historyczna gitara basowa

Studiował gitarę klasyczną w Akademii Muzycznej w Darmstadt pod kierunkiem Olafa Van Gonnissena i w Royal Academy of Music w Londynie u Timothy Walkera. Uczestniczył w kursach mistrzowskich prowadzonych przez Juliana Breama i Johna Williamsa. Od roku 1989 prowadzi ożywioną działalność solową, występując także w różnych zespołach kameralnach. Jest laureatem kilku nagród na międzynarodowych konkursach gitarowych, co owocuje zaproszeniami na festiwale gitarowe w Niemczech i w innych krajach Europy. Wielostronna działalność artystyczna Stefana Hladka obejmuje recitale, nagrania radiowe i płytowe, wśród których oprócz dzieł oryginalnych, znajdują się także transkrypcje na gitarę utworów począwszy od muzyki renesansowej na współczesnej skończywszy. Artysta dokonywał prawykonań muzyki najnowszej m.in. na festiwalu Tage für Neue Musik w Darmstadt, ale także poświęca się wykonastwu historycznemu na gitarze barokowej, historycznej gitarze basowej i gitarze romantycznej. Wspólnie z aktorem Horstem Schäferem, tworzy duet literacko-muzyczny, oprócz tego często akompaniuje wokalistom. Jego ostatnie solowe nagranie Arpeggiata (2014) przedstawia autorskie opracowania oryginalnych barokowych utworów włoskich, francuskich i niemieckich. Począwszy od roku 2004 artysta jest członkiem the Barrios Guitar Quartet, jednego z wiodących europejskich zespołów gitarowych. Stefan Hladek uczy gry na gitarze w swoim własnym studio D8 w Darmstadt, a od roku 2006 jest wykładowcą Akademii Muzycznej w Moguncji.

1. Das Wandern

Das Wandern ist des Müllers
Lust, das Wandern!
Das muß ein schlechter Müller sein,
Dem niemals fiel das Wandern
ein, das Wandern.

Vom Wasser haben wir's
gelernt, vom Wasser!
Das hat nicht Rast bei Tag und
Nacht,
Ist stets auf Wanderschaft
bedacht, das Wasser.

Das sehn wir auch den Rädern
ab, den Rädern!
Die gar nicht gerne stille stehn,
Die sich mein Tag nicht müde
drehn, die Räder.

Die Steine selbst, so schwer
sie sind, die Steine!
Sie tanzen mit den muntern
Reihn
Und wollen gar noch schneller
sein, die Steine.

O Wandern, Wandern, meine
Lust, o Wandern!
Herr Meister und Frau
Meisterin,
Laßt mich in Frieden weiter
ziehn und wandern.

2. Wohin?

Ich hört' ein Bächlein rauschen
Wohl aus dem Felsenquell,
Hinab zum Thale rauschen
So frisch und wunderhell.
Ich weiß nicht, wie mir wurde,
Nicht, wer den Rath mir gab,
Ich mußte auch hinunter
Mit meinem Wanderstab.
Hinunter und immer weiter,
Und immer dem Bache nach,
Und immer heller rauschte
Und immer heller der Bach.
Ist das denn meine Straße?
O Bächlein, sprich, wohin?
Du hast mit deinem Rauschen
Mir ganz berauscht den Sinn.
Was sag' ich denn von
Rauschen?
Das kann kein Rauschen sein:
Es singen wohl die Nixen
Tief unten ihren Reihn.
Laß singen, Gesell, laß
rauschen,
Und wandre fröhlich nach!
Es gehn ja Mühlenräder
In jedem klaren Bach.

3. Halt!

Eine Mühle seh' ich blinken
Aus den Erlen heraus,
Durch Rauschen und Singen
Bricht Rädergebraus.
Ei willkommen, ei willkommen,
Süßer Mühlengesang!
Und das Haus, wie so traulich!
Und die Fenster, wie blank!
Und die Sonne, wie helle
Vom Himmel sie scheint!
Ei, Bächlein, liebes Bächlein,
War es also gemeint?

4. Danksagung an den Bach

War es also gemeint,
Mein rauschender Freund,r
Dein Singen, dein Klingen,
War es also gemeint?
Zur Müllerin hin!
So lautet der Sinn,
Gelt, hab' ich's verstanden?

1. Wędrówka

Wędrówka jest radością
młynarza, wędrówka
Kiepski to młynarz, który
Choć raz nie ruszył na
wędrówkę, wędrówkę.

Od wody się tego nauczyliśmy,
od wody!
Dzień i noc wędruje – nie
odpoczywa,
Zawsze pochłonięta jest
wędrówką, woda.

Widzimy ją też w kołach
młyna, w kołach!
One nigdy się nie zatrzymują,
Kręcą się cały dzień
niezmordowanie, koła.

Nawet kamienie, mimo swego
ciężaru, kamienie!
Przyłączają się do tego
wesołego tańca
I chcą poruszać się nawet
szybciej, kamienie.

Wędrówko, wędrówko, moja
radości, o wędrówko!
Dobry panie i dobra pani,
pozwólcie
Mi iść swoją drogą, w spokoju
wędrować.

2. Dokąd?

Usłyszałem szum strumyka
Bijącego ze skalistego źródła,
Wylewającego się w dolinę
Taki świeży i zdumiewająco jasny.
Nie wiem co mi się stało,
Ani kto mi podsunął taki pomysł,
Musiałem iść w dół
Z moim kijem wędrownym.
W dół i ciągle przed siebie
Wciąż za strumykiem,
Który coraz świeżej szumiał
I coraz był jaśniejszy.
Czy to jest moja ścieżka?
Strumyku, powiedz mi, dokąd?
Swoim szumem upiłeś
Całkowicie mój umysł
Co ja mówiłem o szumie?
To nie może być szum:
To piekny śpiew rusałek wodnych
Głęboko, tak – tam w samym
dole,
Pozwól mi śpiewać, chłopcze,
pozwól,
I idź wesoło naprzód!
Koła młynów obracają się
W każdym czystym strumyku.

3. Stop

Zobaczyłem młyn,
wyłaniający się,
Zza olch,
Poprzez szum strumienia
Przebił się odgłos obrotu kół
młyńskich.
Jakże się cieszę, jakże mile
witam
Słodką młyńską piosenkę!
I ten dom, jakże przyjemny,
I te okna pełne blasku!
I słońce, jakże jasno
Świeci na niebie!
Strumyku, kochany strumyku,
Czy o tym myślałeś prowadząc
mnie?

4. Podziękowanie strumykowi

Czy o tym myślałeś
Mój szumiący przyjacielu?
Czy twoje śpiewanie i dźwięczenie
Tu mnie miały zaprowadzić?
Idź do młynarki!
Tak brzmi wiadomość.
Czy dobrze usłyszałem?

Zur Müllerin hin!
Hat sie dich geschickt?
Oder hast mich berückt?
Das möcht' ich noch wissen,
Ob sie dich geschickt.
Nun wie's auch mag sein,
Ich gebe mich drein:
Was ich such', hab' ich funden,
Wie's immer mag sein.
Nach Arbeit ich frug,
Nun hab' ich genug,
Für die Hände, für's Herze
Vollauf genug!

5. Am Feierabend

Hätt ich tausend
Arme zu rühren!
Könnt ich brausend
Die Räder führen!
Könnt ich wehen
Durch alle Haine!
Könnt ich drehen
Alle Steine!
Daß die schöne Müllerin
Merkte meinen treuen Sinn!
Ach, wie ist mein Arm so schwach!
Was ich hebe, was ich trage,
Was ich schneide, was ich schlage…
Jeder Knappe tut mir's nach.
Und da sitz ich in der großen Runde
In der stillen, kühlen Feierstunde.
Und der Meister spricht zu allen:
„Euer Werk hat mir gefallen"
Und das liebe Mädchen sagt
Allen eine „gute Nacht".

6. Der Neugirige

Ich frage keine Blume,
Ich frage keinen Stern,

Idź do młynarki!
Czy to ona cię po mnie posłała?
A może rzuciłeś na mnie urok?
Chciałbym to wiedzieć:
Czy to ona cię po mnie posłała.
Cóż, niech więc tak będzie,
Podporządkuję się:
Znalazłem to czego szukałem,
Więc niech i tak będzie.
Zapytałem o pracę,
I mam jej teraz pod dostatkiem,
Dla rąk, dla serca
W pełni wystarczająco.

5. W wolne popołudnie

Jeśli tylko miałbym tysiąc
Rąk do pracy!
Mógłbym wściekle
Rozpędzić koła!
Mógłbym zdmuchnąć
Wszystkie drzewa!
Mógłbym poruszyć
Wszystkie kamienie!
Tak że piękna młynarka
Na pewno zauważyłaby moje szczere serce!
Ach, jakże słabe są me ramiona!
Co ja mogę podnieść, co przenieść,
Co uciąć, co uderzyć…
Może też pierwszy lepszy pachołek.
A teraz leżę sobie w tym zacisznym kącie,
W spokojnej godzinie odpoczynku.
Bo sam młynarz powiedział do wszystkich:
„Podobała mi się wasza praca"
A miła dziewczyna rzekła:
„Wszystkim dobrej nocy".

6. Ciekawy

Nie pytam żadnych kwiatów,
Nie pytam żadnych gwiazd,

Sie können mir alle* nicht sagen,
Was ich erführ' so gern.
Ich bin ja auch kein Gärtner,
Die Sterne stehn zu hoch;
Mein Bächlein will ich fragen,
Ob mich mein Herz belog.

O Bächlein meiner Liebe,
Wie bist du heut so stumm!
Will ja nur Eines wissen,
Ein Wörtchen um und um.
Ja, heißt das eine Wörtchen,
Das andre heißet Nein,
Die beiden Wörtchen schließen
Die ganze Welt mir ein.
O Bächlein meiner Liebe,
Was bist du wunderlich!
Will's ja nicht weiter sagen,
Sag', Bächlein, liebt sie mich?

7. Ungeduld

Ich schnitt' es gern in alle Rinden ein,
Ich grüb' es gern in jeden Kieselstein,
Ich möcht' es sä'n auf jedes frische Beet
Mit Kressensamen, der es schnell verräth,
Auf jeden weißen Zettel möcht' ich's schreiben:
Dein ist mein Herz, und soll es ewig bleiben.

Ich möcht' mir ziehen einen jungen Staar,
Bis daß er spräch' die Worte rein und klar,
Bis er sie spräch' mit meines Mundes Klang,
Mit meines Herzens vollem, heißen Drang;

Żadne z nich nie może mi powiedzieć,
Co tak bardzo chciałbym znać.
Nie jestem przecież ogrodnikiem,
A gwiazdy zbyt wysoko wiszą,
Chcę o to zapytać strumyk
Czy mnie serce nie zwodzi.

O, strumyku mój kochany,
Jakiż jesteś dziś milczący!
Tylko jedną rzecz chcę wiedzieć,
Chcę tylko jedno z dwóch słów usłyszeć,
Pierwsze z nich to „tak",
Drugie zaś to „nie",
W tych dwóch słowach
Zamyka się mój cały świat.
O, strumyku mój kochany,
Jakiż jesteś zadziwiający!
Nie chcę już więcej mówić:
Powiedz mi, strumyku, czy ona mnie kocha?

7. Niecierpliwy

Chętnie wyrzeźbiłbym to
w każdym kawałku kory,
Chętnie wyryłbym na każdym kamieniu.
Chciałbym obsiać każdą wolną grządkę
Nasionami rzeżuchy, które szybko wzrastają.
Na każdej czystej kartce chętnie bym to napisał:
Twoje jest me serce i tak niech na wieki zostanie!

Chciałbym wyszkolić młodego szpaka,
Aż nauczyłby się mówić całe słowa czysto i wyraźnie,
Aż mówiłby moim donośnym głosem.
I z tym samym drżeniem,
przepełniającym me serce.

Dann säng' er hell durch ihre Fensterscheiben:
Dein ist mein Herz, und soll es ewig bleiben.

Den Morgenwinden möcht' ichs hauchen ein,
Ich möcht' es säuseln durch den regen Hain;
O, leuchtet' es aus jedem Blumenstern!
Trüg' es der Duft zu ihr von nah und fern!
Ihr Wogen, könnt ihr nichts als Räder treiben?
Dein ist mein Herz, und soll es ewig bleiben.

Ich meint', es müßt' in meinen Augen stehn,
Auf meinen Wangen müßt' man's brennen sehn,
Zu lesen wär's auf meinem stummen Mund,
Ein jeder Athemzug gäb's laut ihr kund;
Und sie merkt nichts von all' dem bangen Treiben:
Dein ist mein Herz, und soll es ewig bleiben!

8. Morgengruß

Guten Morgen, schöne Müllerin!
Wo steckst du gleich das Köpfchen hin,
Als wär' dir was geschehen?
Verdrießt dich denn mein Gruß so schwer?
Verstört dich denn mein Blick so sehr?
So muß ich wieder gehen.

O laß mich nur von ferne stehn,
Nach deinem lieben Fenster sehn,

Wówczas śpiewałby pogodnie pod jej oknem:
Twoje jest me serce i tak niech na wieki zostanie!

Chciałbym wdmuchać to w poranny wiaterek,
Chciałbym wyszeptać w szum gajowych drzew:
O gdyby to mogło promieniować z każdego kwiata!
Gdyby każdy powiew mógł jej to zanosić!
Ty wodo, nie umiesz niczego poza toczeniem kół?
Twoje jest me serce i tak niech na wieki zostanie!

Pomyślałem, że to powinno wypływać z mych oczu
Powinno z daleka być widoczne na moich policzkach,
Powinno być wypisane na moich ustach,
Każdy oddech powinien o tym mówić,
A ona nie powinna zauważać żadnych kłopotów:
Twoje jest me serce i tak niech na wieki zostanie!

8. Pozdrowienie o poranku

Dzień dobry piękna młynareczko!
Czemu odwracasz wzrok,
Jakby ci się coś stało?
Czy to moje powitanie cię zakłopotało?
Czy może moje spojrzenie ci przeszkadza?
A więc muszę znów odejść.

Pozwól mi chociaż przebywać na odległość,
Tak abym mógł patrzeć

Von ferne, ganz von ferne!
Du blondes Köpfchen, komm hervor!
Hervor aus eurem runden Thor,
Ihr blauen Morgensterne!

Ihr schlummertrunknen Aeugelein,
Ihr thaubetrübten Blümelein,
Was scheuet ihr die Sonne?
Hat es die Nacht so gut gemeint,
Daß ihr euch schließt und bückt und weint,
Nach ihrer stillen Wonne?

Nun schüttelt ab der Träume Flor,
Und hebt euch frisch und frei empor
In Gottes hellen Morgen!
Die Lerche wirbelt in der Luft,
Und aus dem tiefen Herzen ruft
Die Liebe Leid und Sorgen.

9. Des Müllers Blumen

Am Bach viel kleine Blumen stehn,
Aus hellen blauen Augen sehn;
Der Bach der ist des Müllers Freund,
Und hellblau Liebchens Auge scheint,
Drum sind es meine Blumen.

Dicht unter ihrem Fensterlein
Da will ich pflanzen die Blumen ein,
Da ruft ihr zu, wenn Alles schweigt,
Wenn sich ihr Haupt zum Schlummer neigt,
Ihr wißt ja, was ich meine.

w twoje drogie okno,
Z daleka, z całkiem daleka!
Wystaw swoją jasnowłosą główkę,
Wyjdź przed swoją bramę,
Niebieska poranna gwiazdo!

Twoje oczęta spowite snem,
Twoje kwiatuszki smutne od rosy,
Dlaczego unikasz słońca?
Czy noc sprawia ci taką przyjemność,
Że zamykasz się, kulisz i płaczesz
Ku jej spokojnej błogości?

Otrząśnij się z sennej mary,
Powstań świeża i wolna,
W ten Boży senny poranek!
Skowronek świergota w powietrzu;
A z głębokości serca
Miłość wywołuje ból i smutek.

9. Kwiaty młynarczyka

Wiele małych kwiatków rośnie nad strumieniem,
Patrząc jasnymi, niebieskimi oczkami;
Strumyk będący przyjacielem młynarza,
A jasnobłękitne oczy ukochanej,
Więc są to moje kwiaty.

Tuż pod jej okienkiem,
Zasadzę kwiaty;
Aby wołały do niej, kiedy wszystko cichnie,
Kiedy kładzie się do snu;
Wiesz co mam na myśli.

Und wenn sie thät die Aeuglein zu,
Und schläft in süßer, süßer Ruh',
Dann lispelt als ein Traumgesicht
Ihr zu: Vergiß, vergiß mein nicht!
Das ist es, was ich meine.

Und schließt sie früh die Laden auf,
Dann schaut mit Liebesblick hinauf:
Der Thau in euren Aeugelein,
Das sollen meine Thränen sein,
Die will ich auf euch weinen.

10. Thränenregen

Wir saßen so traulich beisammen
Im kühlen Erlendach,
Wir schauten so traulich zusammen
Hinab in den rieselnden Bach.
Der Mond war auch gekommen,
Die Sternlein hinterdrein,
Und schauten so traulich zusammen
In den silbernen Spiegel hinein.

Ich sah nach keinem Monde,
Nach keinem Sternenschein,
Ich schaute nach ihrem Bilde,
Nach ihren Augen allein.
Und sahe sie nicken und blicken
Herauf aus dem seligen Bach,
Die Blümlein am Ufer,
die blauen,
Sie nickten und blickten ihr nach.

Und in den Bach versunken
Der ganze Himmel schien,
Und wollte mich mit hinunter
In seine Tiefe ziehn.
Und über den Wolken und

I kiedy zamyka oczy
I śpi w błogim, błogim spokoju,
Wtedy, jak wizje we śnie, szept
Do niej: „Nie zapomnij, nie zapomnij mnie!”
Oto co miałem na myśli.

A kiedy rano rozewrze okiennice
Ogarnie wszystko miłosnym spojrzeniem
Rosa w oczach kwiatów,
Będzie moimi łzami,
Które wyleję po tobie.

10. Deszcz łez

Siedzieliśmy tak cichutko przy sobie
W chłodnym cieniu olch,
Wpatrując się milcząco
W płynący w dole strumień.
Wzeszedł też księżyc,
Podążyły za nim gwiazdki,
Spoglądając tak mile
Ku srebrzącej się tafli strumienia.

Nie patrzyłem na żaden księżyc,
Ani na blask gwiazd,
Patrzyłem na jej obraz,
Na jej oczy.
Widziałem jak się rozglądają i spoglądają
Ponad uroczy strumień,
Kwiaty na brzegu,
te niebieskie,
W ukłonach spoglądały podobnie.

I wydawało się, że w strumyku
Utonęły całe niebiosa,
I chcą mnie
W swą głębinę wciągnąć,
A ponad chmurami

Sternen
Da rieselte munter der Bach,
Und rief mit Singen und Klingen:
Geselle, Geselle, mir nach.

Da gingen die Augen mir über,
Da ward es im Spiegel so kraus:
Sie sprach: Es kommt ein Regen,
Ade, ich geh' nach Haus.

11. Mein!

Bächlein, laß dein Rauschen sein!
Räder, stellt eu'r Brausen ein!
All ihr muntern Waldvögelein,
Groß und klein, endet eure Melodein!
Durch den Hain aus und ein
Schalle heut' ein Reim allein:
Die geliebte Müllerin ist mein!
Mein!
Frühling, sind das alle deine Blümelein?
Sonne, hast du keinen hellern Schein?
Ach, so muß ich ganz allein,
Mit dem seligen Worte mein,
Unverstanden in der weiten Schöpfung sein!

12. Pause

Meine Laute hab' ich gehängt an die Wand,
Hab' sie umschlungen mit einem grünen Band --
Ich kann nicht mehr singen, mein Herz ist zu voll,
Weiß nicht, wie ich's in Reime zwingen soll.
Meiner Sehnsucht allerheißesten Schmerz

i gwiazdami
Strumyk szemrał wesoło
I śpiewając i brzmiąc wołał:
Przyjacielu, przyjacielu, za mną!

Wtedy wzrok mój podążył wyżej,
Odbicie się zmarszczyło;
Rzekła ona: Zbiera się na deszcz,
Z Bogiem! Idę do domu.

11. Moja!

Strumyczku, szumże sobie!
Wy koła, zakończcie swoje toczenie!
Wy wszystkie radosne leśne ptaszki,
Duże i małe, zakończcie swoje trele! W gaju i poza nim
Pozwólcie mi dziś samemu śpiewać,
Ukochana młynareczka jest moja! Moja!
Wiosenko, czy to całe twoje kwiecie?
Słońce, czy nie masz jaśniejszych promieni?
Ach, muszę więc całkiem sam pozostać,
Z błogosławionym słowem „moja”
Niezrozumiany przez całe stworzenie!

12. Przerwa

Na ścianę odwiesiłem moją lutnię,
Oplotłem ją zieloną wstążką.
Nie mogę już śpiewać, moje serce jest przepełnione,
A i tak nie wiem, jak mogło się w nim tyle zmieścić.
Moje tęskne cierpienia
Mogłem wyśpiewać,
I kiedy narzekałem tak słodko

Durft' ich aushauchen in
Liederschmerz*,
Und wie ich klagte so süß und fein,
Meint' ich doch, mein Leiden
wär' nicht klein:
Ei, wie groß ist wohl meines
Glückes Last,
Daß kein Klang auf Erden es in
sich faßt?

Nun, liebe Laute, ruh' an dem
Nagel hier!
Und weht ein Lüftchen über
die Saiten dir,
Und streift eine Biene mit
ihren Flügeln dich,
Da wird mir so bange und es
durchschauert mich.
Warum ließ ich das Band auch
hängen so lang?
Oft fliegt's um die Saiten mit
seufzendem Klang.
Ist es der Nachklang meiner
Liebespein?
Soll es das Vorspiel neuer
Lieder sein?

13. Mit dem grünen Lautenbande

"Schad' um das schöne grüne
Band,
Daß es verbleicht hier an der
Wand,
Ich hab' das Grün so gern!"
So sprachst du, Liebchen,
heut zu mir;
Gleich knüpf' ich's ab und
send' es dir:
Nun hab' das Grüne gern!

Ist auch dein ganzer Liebster
weiß,
Soll Grün doch haben seinen Preis,
Und ich auch hab' es gern.
Weil unsre Lieb' ist immer
grün,
Weil grün der Hoffnung Fernen
blühn,
Drum haben wir es gern.

Nun schlinge in die Locken
dein
Das grüne Band gefällig ein,
Du hast ja's Grün so gern.
Dann weiß ich, wo die
Hoffnung grünt,
Dann weiß ich, wo die Liebe
thront,
Dann hab' ich's Grün erst
gern.

14. Der Jäger

Was sucht denn der Jäger am
Mühlbach hier?
Bleib, trotziger Jäger,
in deinem Revier!
Hier giebt es kein Wild
zu jagen für dich,
Hier wohnt nur ein Rehlein,
ein zahmes, für mich.
Und willst du das zärtliche
Rehlein sehn,
So laß deine Büchsen
im Walde stehn,
Und laß deine klaffenden
Hunde zu Haus,
Und laß auf dem Horne
den Saus und Braus,
Und scheere vom Kinne
das struppige Haar,
Sonst scheut sich im Garten
das Rehlein, fürwahr.

Doch besser, du bliebest
im Walde dazu,
Und ließest die Mühlen
und Müller in Ruh'.
Was taugen die Fischlein
im grünen Gezweig?
Was will denn das Eichhorn

i łagodnie
Wierzyłem, że moje cierpienia
i tak niemałe są.
Ach, ale teraz moje szczęście
jest tak wielkie,
Że żaden dźwięk na ziemi nie
potrafiłby go oddać?

Teraz, droga lutnio,
odpoczywaj odwieszona!
Jeśli wietrzyk trąci twoje
struny,
Lub przypadkiem pszczoła się
o nie otrze skrzydełkami,
Boję się, że przejdzie mnie
wówczas dreszcz!
Dlaczego oplotłem lutnię
wstążką na tak długo?
Często, gdy coś potrąci struny
one rozbrzmiewają łkaniem
Czy jest to echo moich
miłosnych cierpień?
A może to dopiero ich
preludium?

13. Z zieloną wstążką z lutni

''Szkoda tej pięknej wstążki,
Wyblaknie tu na ścianie,
Ja tak lubię zielony!''
Rzekłaś, najukochańsza,
do mnie dzisiaj;
Natychmiast ją odwiązałem
i tobie podarowałem:
Skoro lubisz zielony – proszę!

Nawet gdyby biały był twoim
ulubionym,
Zielony i tak byłby mi drogi,
Też bardzo lubię zielony.
Bo nasza miłość jest zawsze
zielona,
Bo zielona jest nadzieja
z dystansu,
Dlatego lubimy zielony.

Teraz w twoim warkoczu,
Zawiązana jest zielona
wstążka,
Ty tak lubisz zielony.
Teraz będę wiedział gdzie
kwitnie nadzieja
Teraz będę wiedział gdzie
miłość króluje
A przede wszystkim - będę
kochał zielony.

14. Myśliwy

Czego szuka ten myśliwy
w młynie?
Zarozumiały myśliwy, wracaj
w swoje rewiry!
Tu nie ma zwierzyny, którą
mógłbyś upolować;
Tu mieszka jedynie oswojona
przeze mnie łania.
I jeśli chcesz zobaczyć tę
łagodną łanię,
Zostaw swoje strzelby w lesie,
i zamknij swoje
Ujadające psy w domu,
i pozostaw dźwięk trąbki
Myśliwskiej za sobą, i zgól swe
szczeciniaste
Włosie z podbródka,
w przeciwnym razie łania
Schowa się zapewne
w ogrodzie.

A najlepiej gdybyś został
w lesie, i zostawił młyn
I młynarza w spokoju.
Do czego zdadzą się ryby na
Zielonych gałęziach?
Czego miałaby szukać
Wiewiórka w błękitnym

im bläulichen leich?
Drum bleibe, du trotziger Jäger, im Hain,
Und laß mich mit meinen drei Rädern allein;
Und willst meinem Schätzchen dich machen beliebt,
So wisse, mein Freund, was ihr Herzchen betrübt:
Die Eber, die kommen zu Nacht aus dem Hain
Und brechen in ihren Kohlgarten ein,
Und treten und wühlen herum in dem Feld:
Die Eber, die schieße, du Jägerheld!

15. Eifersucht und Stolz

Wohin so schnell, so kraus [, so] und wild, mein lieber Bach?
Eilst du voll Zorn dem frechen Bruder Jäger nach?
Kehr' um, kehr' um, und schilt erst deine Müllerin,
Für ihren leichten, losen, kleinen Flattersinn.
Sahst du sie gestern Abend nicht am Thore stehn,
Mit langem Halse nach der großen Straße sehn?
Wenn von dem Fang der Jäger lustig zieht nach Haus,
Da steckt kein sittsam Kind den Kopf zum Fenster 'naus.
Geh', Bächlein, hin und sag' ihr das, doch sag' ihr nicht,
Hörst du, kein Wort, von meinem traurigen Gesicht;
Sag' ihr: Er schnitzt bei mir sich eine Pfeif' aus Rohr,
Und bläst den Kindern schöne Tänz' und Lieder vor.

stawie?
Dlatego też zostań
W swoich zaroślach, butny myśliwcze,
I zostaw mnie w spokoju z moimi trzema kołami.
A jeśli chcesz być miłym dla mojej ukochanej
Wiedz, mój przyjacielu, co martwi jej serce:
Mianowicie knury, które przychodzą w nocy,
Włamują się do jej przydomowego ogródka
I depczą i grzebią jej sadzonki:
Te dziki, zastrzel je, myśliwy - bohaterze!

15. Zazdrość i duma

Dokąd to tak dziko i kręto, mój kochany strumieniu?
Spieszysz za tym bezwstydnym myśliwym?
Wróć tu, wróć i strzeż wpierw swej młynarki,
Płochej, swawolnej, lekkomyślnej.
Widziałeś jak stała wczoraj wieczorem w bramie
Z wyciągniętą szyją wypatrując czegoś na drodze?
A gdy do domu wesoło wrócił z polowania myśliwy,
Żadna dobra dziewczyna nawet głowy
Przez okno nie wychyliła.
Płyń, strumyku, i powiedz jej: albo nie mów jej -
Słyszysz, ani słowa, że byłem smutny!;
Powiedz jej:,, wystrugał sobie fujarkę z moich trzcin,
I gra teraz teraz słodkie piosenki i tańczy dla dzieci”.

16. Die liebe Farbe

In Grün will ich mich kleiden,
In grüne Thränenweiden,
Mein Schatz hat's Grün so gern.
Will suchen einen Cypressenhain,
Eine Haide von grünem Rosmarein,
Mein Schatz hat's Grün so gern.

Wohlauf zum fröhlichen Jagen!
Wohlauf durch Haid' und Hagen!
Mein Schatz hat's Jagen so gern.
Das Wild, das ich jage, das ist der Tod,
Die Haide, die heiß' ich die Liebesnoth,
Mein Schatz hat's Jagen so gern.

Grabt mir ein Grab im Wasen,
Deckt mich mit grünem Rasen,
Mein Schatz hat's Grün so gern.
Kein Kreuzlein schwarz, kein Blümlein bunt,
Grün, Alles grün so rings [und rund]umher!
Mein Schatz hat's Grün so gern.

17. Die böse Farbe

Ich möchte ziehn in die Welt hinaus,
Hinaus in die weite Welt,
Wenn's nur so grün, so grün nicht wär'
Da draußen in Wald und Feld!
Ich möchte die grünen Blätter all'
Pflücken von jedem Zweig,
Ich möchte die grünen Gräser

16. Ukochany kolor

Chcę się ubrać w zielone,
Płakać zielonymi łzami:
Moja miła tak bardzo lubi zielony.
Zaszyję się w cyprysowym gąszczu,
W żywopłocie z zielonego rozmarynu:
Moja miła tak bardzo lubi zielony.

Zacznę wesoło polować!
W samym środku gęstwiny:
Moja miła tak bardzo lubi polowania,
Zwierzę, które upoluję zwie się: śmierć,
Wrzosowisko kresem kochanka nieszczęścia będzie:
Moja miła tak bardzo lubi polowania.

Wykop mi grób w torfie,
A potem przykryj go zieloną darnią:
Moja miła tak bardzo lubi zielony.
Żadnych czarnych krzyży, żadnych jasnych kwiatów,
Zielone, wszystko zielone przy i wokół:
Moja miła tak bardzo lubi zielony.

17. Zły kolor

Chcę wyruszyć w świat,
W dziki świat:
Byle nie było tam zielono
Tam w lasach i w polach!
Chce pozrywać wszystkie zielone
Liście z każdej gałęzi,
I wszystką zieloną trawę chciałbym

all'
Weinen ganz todtenbleich.

Ach Grün, du böse Farbe du,
Was siehst mich immer an,
So stolz, so keck, so schadenfroh,
Mich armen weißen Mann?
Ich möchte liegen vor ihrer Thür,
In Sturm und Regen und Schnee,
Und singen ganz leise bei Tag und Nacht
Das eine Wörtchen Ade!

Horch, wenn im Wald ein Jagdhorn [ruft]schallt,
Da klingt ihr Fensterlein,
Und schaut sie auch nach mir nicht aus,
Darf ich doch schauen hinein.
O binde von der Stirn dir ab
Das grüne, grüne Band,
Ade, Ade! und reiche mir
Zum Abschied deine Hand!

18. Trockne Blumen

Ihr Blümlein alle, die sie mir gab,
Euch soll man legen mit mir in's Grab.
Wie seht ihr alle mich an so weh,
Als ob ihr wüßtet wie mir gescheh'?
Ihr Blümlein alle wie welk, wie blaß?
Ihr Blümlein alle wovon so naß?

Ach, Thränen machen nicht maiengrün,
Machen todte Liebe nicht wieder blüh'n.

Zalać łzami, tak aby zbladła na śmierć.

Ach zielony, ty wstrętny kolorze,
Dlaczego zawsze na mnie patrzysz
Tak dumnie, tak śmiało, tak triumfalnie,
Na mnie: biednego bladego człowieka?
Chciałbym położyć się przed jej drzwiami,
W burzy i w deszczu i w śniegu,
I w dzień i w nocy łagodnie śpiewać
Tylko jedno słowo: żegnaj!

Słuchaj, kiedy zabrzmi myśliwski róg w lesie,
Zaraz otworzy się jej okno,
I nawet jeśli ona nie będzie na mnie zwracać uwagi,
Będę mógł spojrzeć.
Och, rozwinę przed twymi brwiami
Tę zieloną, zieloną wstążkę:
Żegnaj, żegnaj! Ale daj mi jeszcze
Rękę na pożegnanie

18. Uschnięte kwiaty

Wy, wszystkie kwiaty, które ona mi dała.
Musicie spocząć ze mną w mej mogile.
Dlaczego patrzycie na mnie wszystkie tak smutno,
Skoro wiecie, co mi się przydarzyło?
Wszystkie kwiaty, dlaczego tak zwiędłyście, tak
Zbladłyście? Wszystkie kwiaty, skąd ta wilgoć?

Niestety, łzy nie mogą sprawić, aby wyrosła świeża,
Wiosenna zieleń, nie mogą też sprawić, aby martwa

Und Lenz wird kommen, und Winter wird gehn,
Und Blümlein werden im Grase stehn,
Und Blümlein liegen in meinem Grab,
Die Blümlein alle, die sie mir gab.

Und wenn sie wandelt am Hügel vorbei,
Und denkt im Herzen: Der meint' es treu!
Dann Blümlein alle, heraus, heraus!
Der Mai ist kommen, der Winter ist aus.

19. Der Müller und der Bach

Der Müller:
Wo ein treues Herze In Liebe vergeht,
Da welken die Lilien auf jedem Beet.
Da muß in die Wolken der Vollmond gehn,
Damit seine Thränen die Menschen nicht sehn.
Da halten die Englein die Augen sich zu,
Und schluchzen und singen die Seele zu Ruh'.

Der Bach:
Und wenn sich die Liebe dem Schmerz entringt,
Ein Sternlein, ein neues, am Himmel erblinkt.
Da springen drei Rosen, halb roth, halb weiß,
Die welken nicht wieder, aus Dornenreis.
Und die Engelein schneiden die Flügel sich ab,

Miłość zakwitła na nowo.
I wiosna przyjdzie i zima przeminie,
I kwiaty wyrosną na powrót na glebie.

I kwiaty wciąż leżą na mym grobie,
Wszystkie te kwiaty, które ona mi dała.
A kiedy się przejdzie wśród pagórków,
I wspomni w sercu: ,, on chciał dobrze!”
Wtedy kwiaty – w górę, w górę!
Maj nadchodzi, zima minęła

19. Młynarczyk i strumyk

Młynarczyk:
Tam gdzie wierne serce ginie w miłości,
Tam więdną wszystkie lilie w ogrodzie.
A księżyc zasłania się chmurą,
By jego łez człowiek dostrzec nie mógł.
Anioły zaś trzymają oczy zamknięte,
I szlochają i śpiewają cicho by ukoić duszy ból.

Stumyk:
Lecz jeśli miłość wyrwie z bólu,
Na niebie zapali się nowa gwiazda.
Wtedy trzy róże w połowie czerwone,
A połowie białe,
I nigdy już nie uschną, na swej ciernistej gałązce.
A anioły odetną swe skrzydła,
I każdego ranka zstępować

Und gehn alle Morgen zur Erde herab.

Der Müller:
Ach, Bächlein, liebes Bächlein, du meinst es so gut:
Ach, Bächlein, aber weißt du wie Liebe thut?
Ach, unten, da unten, die kühle Ruh'!
Ach, Bächlein, liebes Bächlein, so singe nur zu.

będą na ziemię.

Młynarczyk:
Strumieniu, kochany strumieniu, dobrze myślisz..
Ach strumieniu, ale czy ty wiesz, jak miłość boli?
Ach, tam pod spodem, chłodny spoczynek!
Ach kochany strumieniu, zaśpiewaj kiedyś o tym!

20. Des Baches Wiegenlied

Gute Ruh', gute Ruh'!
Thu die Augen zu!
Wandrer, du müder,
du bist zu Haus.
Die Treu' ist hier, sollst liegen bei mir,
Bis das Meer will trinken die Bächlein aus.
Will betten dich kühl,

Auf weichem Pfühl, in dem blauen krystallenen Kämmerlein.
Heran, heran, was wiegen kann,
Woget und wieget den Knaben mir ein!

Wenn ein Jagdhorn schallt aus dem grünen Wald,
Will ich sausen und brausen wohl um dich her.
Blickt nicht herein, blaue Blümelein!
Ihr macht meinem Schläfer die Träume so schwer.

Hinweg, hinweg, von dem Mühlensteg,
Böses Mägdlein, daß ihn dein Schatten nicht weckt!

20. Kołysanka strumyka

Spoczywaj spokojnie!
Zamknij oczy!
Wędrowcze zmęczony,
jesteś już w domu.
Wierność jest tutaj,
powinieneś położyć się
ze mną,
Dopóki morza się nie opiją
a strumyki nie wyschną.

Podaruję ci chłodne posłanie,
na miękkiej ziemi,
W niebieskiej krystalicznej sypialni.
Chodź, chodź, ukołyszę cię,
Ukołyszę i utulę mego chłopca do snu!

Kiedy zabrzmi myśliwski róg zielonego lasu,
Będę szumiał i pryskał wszędzie wokół ciebie.
Nie wpatruj się w niebieskie kwiatki!
Dokuczyłbyś mym sennym marzeniom

Z dala, z dala od młyńskiej ścieżki,
Zła dziewczyno, żeby tylko twój cień nie obudził go!

Wirf mir herein dein Tüchlein fein,
Daß ich die Augen ihm halte bedeckt!

Gute Nacht, gute Nacht! Bis Alles wacht,
Schlaf' aus deine Freude,
schlaf'aus dein Leid!
Der Vollmond steigt,
Der Nebel weicht,
Und der Himmel da droben,
wie ist er so weit!

Rzuć mi tutaj swoją piękną chustkę,
Bym mógł okryć nią jego oczy!

Dobranoc, dobranoc! Dopóki wszystko się nie
Przebudzi, śpij w spokoju,
Śpij od swych smutków!
Pełny księżyc wschodzi,
mgła wskazuje mu drogę,
A niebo w górze, jak szerokie teraz się zdaje!

Sobota 29.08.2015
godz. 19.30

Mahan Esfahani
(Iran) - klawesyn

Mahan Esfahani - klawesyn
Urodzony w Teheranie w 1984 roku, od dziecka uczył się u swojego ojca gry na fortepianie, by jako nastolatek zainteresować się klawesynem. Początkowo studiował muzykologię i historię na Uniwersytecie w Standford, gdzie jego opiekunem był George Houle. Późniejsze studia klawesynowe kontynuował pod kierunkiem Petera Watchorna w Bostonie i u wybitnej czeskiej klawesynistki Zuzany Růžičkovej w Pradze. W latach 2008-2010 został wybrany przez BBC Artystą Nowej Generacji, ponadto uzyskał nagrodę Borletti-Buitoni Trust w 2014. Był w wąskim gronie instrumentalistów Royal Philharmonic Society, a także Artystą Roku brytyjskiego magazynu Gramophone, będąc pierwszym klawesynistą uzyskującym takie wyróżnienie.
Od momentu debiutu w roku 2009 podjął starania w celu szerokiej popularyzacji klawesynu. Jego misja przyniosła efekty w postaci pierwszego w historii recitalu klawesynowego podczas brytyjskich Promsów w 2011 roku. Od tego czasu artysta występował w Tonhalle w Zurychu, Filharmonii w Kolonii, Wigmore Hall i Barbican Centre w Londynie, Wiedeńskim Konzerthaus, zamku w Elmau, the Frick Collection w Nowym Jorku, Sumida Symphony Hall w Tokio, Laeiszhalle w Hamburgu, Petronas Hall w Kuala Lumpur, Concertgebouw w Amsterdamie, Mogens Dahl Koncerthus w Kopenhadze, Pharos Arts Trust na Cyprze, Howard Assembly Rooms w Leeds, Rudolfinum w Pradze, Bibliotece Kongresu w Waszyngtonie, w Sheldonian Theatre w Oxfordzie i podczas Festiwalu Bachowskiego w Lipsku, Bell'Arte Festival w Monachium, Aldeburgh Festival, Bristol Proms.
Mahan Esfahani ma swoim dorobku dwa nagrania dla wytwórni Hyperion Records, z których Sonaty Wirtembergskie Carla Philippa Emanuela Bacha zdobyły wyróżnienia fonograficzne: Gramophone Award i Diapason d'Or, a płyta z kompletem utworów klawesynowych Jeana-Philippe'a Rameau'a została umieszczona przez krytyków New York Times na liście najlepszych nagrań roku 2014. W tym samym roku Mahan Esfahani podpisał ekskluzywny kontrakt z Deutsche Grammophon. Jego pierwszy album dla tej wytwórni Time Present and Time Past - z muzyką obejmującą utwory J.S. Bacha, Scarlattiego, Henryka Mikołaja Góreckiego i Steve'a Reicha – został opublikowany wiosą tego roku, zyskując wielkie uznanie krytyki. Artysta współpracował przy nagraniu z mandolinistą Avi Avitalem, nagrał także dla Wigmore Live CD z kompozycjami Byrda i Ligetiego. Płyta ta uzyskała ostatnio wyróżnienie Gramophone Editor's Choice.
Mahan Esfahani jest profesorem klawesynu w Guildhall School of Music and Drama w Londynie.

Johann Sebastain Bach
Wariacje Goldbergowskie BWV 988
Aria
Variatio 1. a 1 Clav.
Variatio 2. a 1 Clav.
Variatio 3. Canone all'Unisono. a 1 Clav.
Variatio 4. a 1 Clav.
Variatio 5. a 1 ô vero 2 Clav.
Variatio 6. Canone alla Seconda. a 1 Clav.
Variatio 7. a 1 ô vero 2 Clav. al tempo di Giga
Variatio 8. a 2 Clav.
Variatio 9. Canone alla Terza. a 1 Clav.
Variatio 10. Fughetta. a 1 Clav.
Variatio 11. a 2 Clav.
Variatio 12. Canone alla Quarta
Variatio 13. a 2 Clav.
Variatio 14. a 2 Clav.
Variatio 15. Canone alla Quinta.
a 1 Clav.: Andante
Variatio 16. Ouverture. a 1 Clav.
Variatio 17. a 2 Clav.
Variatio 18. Canone alla Sesta. a 1 Clav.
Variatio 19. a 1 Clav.
Variatio 20. a 2 Clav.
Variatio 21. Canone alla Settima
Variatio 22. a 1 Clav. alla breve
Variatio 23. a 2 Clav.
Variatio 24. Canone all'Ottava. a 1 Clav.
Variatio 25. a 2 Clav. adagio
Variatio 26. a 2 Clav.
Variatio 27. Canone alla Nona. a 2 Clav.
Variatio 28. a 2 Clav.
Variatio 29. a 1 ô vero 2 Clav.
Variatio 30. a 1 Clav. Quodlibet
Aria da Capo

Niedziela 30.08.2015 godz. 17.00

Goldberg Baroque Ensemble (Gdańsk)
Orkiestra barokowa

Goldberg Vocal Ensemble

Andrzej Mikołaj Szadejko - dyrygent

Ingrida Gápová - sopran
Klaudia Trzasko - sopran
Bettina Ranch - alt
Georg Poplutz - tenor
Stefan Geyer - bas

BG PAN BIBLIOTEKA GDAŃSKA

Partnerem koncertu
jest PAN Biblioteka Gdańska

Kantaty ze zbiorów PAN Biblioteki Gdańskiej
Johann Georg Hoffmann (1700-1780)
Kantata na niedzielę Cantate
Nun lob meine Seel den Herren (BG PAN Ms. Joh. 162)

Friedrich Christian Mohrheim (1719-1780)
Kantata na Wniebowstąpienie
Gott fähret auf mit Jauchzen d. 29. Decembr. 1768 (BG PAN Ms. Joh. 385)

Gessel (XVIII w.)
Kantata na Wniebowstąpienie
Vater ich will, dass wo ich bin (BG PAN Ms. Cath.f. 46)

Anonim (XVII w.)
Kantata na Święto Zesłania Ducha Świętego
Veni Sancte Spiritus

Johann Daniel Pucklitz (1705-1774)
Kantata na Święto Zesłania Ducha Świętego
Also hat Gott die Welt geliebt (BG PAN Ms. Joh. 245)

Anonim (XVIII w.)
Kantata na Święto Zesłania Ducha Świętego
Veni Sancte Spiritus

Goldberg Baroque Ensemble
Zespół muzyczny, założony i prowadzony od 2008 roku przez Andrzeja Szadejko, specjalizuje się w wykonawstwie muzyki barokowej i klasycznej zgodnie z historyczną konwencją na instrumentach z epoki. Szczególny nacisk w poszukiwaniach muzycznych artyści kładą na prezentację twórczości kompozytorów działających na Pomorzu. Zespół nagrał już 6 płyt, które zyskały nominacje do wielu nagród, m.in. nagrody Gazety Wyborczej w dziedzinie muzyki klasycznej - SZTORM, oraz nagrody Polskiej Akademii Fonograficznej - FRYDERYK. Nagrania zespołu stały się podstawą programową kursów historii muzyki pomorskiej na wydziale Teorii Muzyki Akademii Muzycznej w Gdańsku. Zespół koncertuje w Polsce i za granicą, ostatnio debiutował z sukcesem na Newbury Spring Festival w Wielkiej Brytanii.

Goldberg Baroque Ensemble
Adam Pastuszka - koncertmistrz
I Skrzypce: Marzena Biwo, Róża Czarnota
II Skrzypce: Dominika Małecka, Małgorzata Malke, Angelika Leśniak
Altówka: Dymitr Olszewski, Dominik Dębski
Wiolonczela: Bartosz Kokosza
Kontrabas: Michał Bąk
Flet traverso: Paweł Książkiewicz, Maja Mirocha
Obój: Małgorzata Józefowska, Katarzyna Pilipiuk
Fagot: Leszek Wachnik
Trąbka: Paweł Hulisz, Michał Tyrański, Emil Miszk
Organy: Piotr Wilczyński
Klawesyn: Agnieszka Wesołowska
Kotły: Paweł Szewczyk

Goldberg Vocal Ensemble
Soprany: Anna Kondek, Anna Kozakiewicz, Maja Zalesińska, Gabriela Żmigrodzka, Joanna Lachowska-Janek
Alty: Agata Sierańska, Klaudia Żmigrodzka, Anna Wadowska, Sabrina Stachel
Tenory: Sebastian Wilczewski, Filip Cieszyński, Przemysław Raczkowski, Mariusz Kowalski
Basy: Mateusz Trepkowski, Mateusz Kotwica, Marek Rogalski, Łukasz Górczyński

Andrzej Szadejko (ur. 1974, Gdańsk), koncertujący organista, organolog, kompozytor, dyrygent. Absolwent Akademii Muzycznej w Warszawie i Hochschule für Alte Musik Schola Cantorum Basiliensis. Stypendysta Prezydenta Miasta Gdańska, Marszałka Województwa Pomorskiego, Fundacji Kultury, Miasta Basel, Doms-Stiftung, Organ Summer Academy Haarlem, Instytutu Muzyki i Tańca.
Finalista i laureat międzynarodowych konkursów organowych w Odense, Brugge, Warszawie i Gdańsku. W Katedrze Muzyki Kościelnej Akademii Muzycznej w Gdańsku wykłada grę na organach i realizację basso continuo. Prowadzi kursy interpretacji muzyki organowej w Polsce i Finlandii. Koordynator projektu odbudowy barokowych organów we franciszkańskim kościele św. Trójcy w Gdańsku. Koordynator projektu Muzyczne Dziedzictwo Miasta Gdańska w PAN Bibliotece Gdańskiej. Szef zespołu GOLDBERG BAROQUE ENSEMBLE. Koncertuje w Europie i USA. Nagrywa dla niemieckiej wytwórni Motette-Psallite i polskich - Dux, Sarton. Autor kompozycji chóralnych , organowych, licznych artykułów naukowych i popularno-naukowych oraz książki poświęconej twórczości uczniów Jana Sebastiana Bacha - Friedricha Mohrheima i Gottlieba Müthela. Współpracownik Polskiego Radia. Autor audycji Organy Nieograne.

Ingrida Gápová - sopran
Urodziła się na Słowacji. Edukację muzyczną rozpoczęła w wieku 6 lat, grając na fortepianie. Naukę kontynuowała w Konserwatorium w Zilinie (Słowacja) w klasie śpiewu, a następnie w Akademii Muzycznej w Bańskiej Bystrzycy. Jest absolwentką Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy w klasie śpiewu prof. Hanny Michalak. Dwukrotna stypendialistka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.
Laureatka wielu konkursów wokalnych, między ostatnimi jest to 3. miejsce oraz 5 nagród specjalnych na 48. Międzynarodowych konkursie Antonína Dvořáka w Republice Czeskiej.
W repertuarze operowym artystki znajdują się m.in.: partie Paminy oraz **I** Damy z Czarodziejskiego fletu Mozarta (Opera Bałtycka Gdańsk, Opera Nova Bydgoszcz), Zuzanny oraz Barbariny z Wesela Figara Mozarta (Teatr Wielki Warszawa, Opera Bałtycka Gdańsk), Micaëli z Carmen Bizeta (Opera Bałtycka Gdańsk), Małgosi z Jasia

i Małgosi Humperdincka Opera Nova Bydgoszcz), Xenii z Borysa Godunowa Musorgskiego (Teatr Wielki Warszawa), Anniny z Traviaty Verdiego (Opera Bałtycka Gdańsk), Hanny ze Strasznego dworu Moniuszki (Opera Nova Bydgoszcz), Belindy z Dydony i Eneasza Purcella (Opera Nova Bydgoszcz).

W sezonie 2009/2010 na deskach Opery Narodowej w Warszawie kreowała postać She w prapremierze opery The Sudden Rain Aleksandra Nowaka z którego utworami wystąpiła również na otwarciu Festiwalu Warszawska Jesień w 2013 roku.

Współpracuję z Operą Bałtycką w Gdańsku oraz z Teatrem Wielkim w Warszawie. Nagrała z zespołem Goldberg Baroque Ensemble dla Sarton Records światowe premiery Christmas Cantatas of 18th Century Gdansk; Lent Cantatas of 18th Century Gdansk oraz Passio Christi – Johann Balthasar Christian Freislich.

W październiku 2013 została zaproszona przez zespół muzyki współczesnej TAC na koncert w Santiago de Compostela (Hiszpania). Z tym samym zespołem wystąpi na Festiwalach muzyki współczesnej w Cuenca oraz Granadzie w Hiszpanii.

Klaudia Trzasko - sopran - studentka I roku studiów magisterskich śpiewu solowego Akademii Muzycznej w Gdańsku. W roku 2012 brała udział w kursie mistrzowskim w klasie prof. Izabeli Kłosińskiej podczas IV Letniej Akademii Śpiewu w Sopocie, a także otrzymała wyróżnienie na IV Ogólnopolskim Konkursie Wokalnym Impressio Art - Sopot 2012. Następnie brała udział w koncercie charytatywnym, upamiętniającym 15-lecie Hospicjum Miłosierdzia Bożego pt. „W miłości nie ma lęku” w Słupsku (2012) i w premierowym wykonaniu utworu Piotra Jędrzejczyka "Insigne tuus" podczas "Muzycznego Święta Miasta" (Gdańsk 2013). Od wielu lat współpracuje również z Cappellą Gedanensis i bierze udział w wielu koncertach z tym zespołem. Jednym z największych ostatnich sukcesów Klaudii Trzasko jest występ w spektaklu operowym "Cosi fan tutte" w roli Despiny pod dyrekcją Rafała Kłoczko (czerwiec 2014) w Centrum Św. Jana w Gdańsku. W tym samym roku brała udział w kursie mistrzowskim prof. Heleny Łazarskiej. Następnie odegrała rolę Cyganki w operze "Les fetes venitiennes" (styczeń 2015) zrealizowanej we współpracy z Akademią Muzyczną w Genewie, której premiera odbyła się w Gdańsku a spektakl wystawiono również na Zamku Królewskim w Warszawie. Tego roku brała również udział w kursie mistrzowskim prof. Evy Blahovej.

Bettina Ranch - alt

Po odbyciu studiów w grze na skrzypcach, Bettina Ranch poświęciła się wyłącznie karierze śpiewaczej.

Występuje w przedstawieniach operowych, koncertując regularnie jako solistka wraz z takimi zespołami jak Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, Akademie für Alte Musik Berlin, Concerto Köln, Leipziger Kammerorchester, Bamberger Symphoniker, Bochumer Symphoniker, Deutsches Kammerorchester Berlin i Schleswig-Holstein Festivalorchester.

W roku 2007 Bettina Ranch zadebiutowała na deskach Teatru Wielkiego w Luxemburgu i Berlińskiej Staatsoper, wykonując Medeę Pascala Dusapina. Produkcja w choreografii Sashy Waltza, w kooprodukcji z Akademie für Alte Musik Berlin, pod dyrekcją Marcusa Creeda, wystawiana była do 2010 w Paryżu, Lille, Brukseli i podczas Melbourne International Arts Festival i Holland Festival w Amsterdamie.

Bettina Ranch wykonywała Mszę h-moll pod batutą Helmutha Rillinga podczas Bachwoche Ansbach wraz z International Bachakademie i oratorium Paulus F. Mendelssohna z Orquesta Sinfonica y Coro de RTVE w Madrycie i z Orchestra Sinfonica di Milano G. Verdi w Mediolanie.

W sezonie 2010/11 występowała w partii Lucilli w operze Christopha Graupnera Berenika i Lucilla podczas Darmstädter Residenzfestspiele, pod kierownictwem muzycznym Wolfganga Seeligera i w reżyserii Sigrida T´Hoofta. Później występowała w tytułowej roli w operze Händla Ariodante z zespołem così facciamo, pod dyrekcją Hansa Huyssena i w reżyserii Kobiego van Rensburga, występując w Niemczech, Austrii, Luxembourgu i Szwajcarii.

W sezonie 2011/12 wykonywała tytułową rolę w operze Händla Giulio Cesare i Trzecią damę w Czarodziejskim flecie Mozarta, w Staatsoper w Hamburgu, jak również dwie role w Królowej Śniegu Valtinoniego w Komische Oper Berlin.

Pierwszą operą Wagnera wykonywaną przez Bettinę Ranch była Walkiria w Alto-Theater w Essen, pod batutą Stefana Soltesza, połączona z jednoczesnymi występami w Händelowskiej operze Alcina podczas Händelfestspiele w Halle (pod dyrekcją Bernharda Forcka i w inscenizacji Andreja Worona).

W sezonie 2012/13 artystkę można było usłyszeć w partii Flosshildy w operze Wagnera Złoto Renu, dyrygowaną przez Hartmuta Haenchena na deskach opery w Amsterdamie, jako Trzecią Damę w Zaczarowanym flecie w Staatsoper w Hamburgu i w Walkirii prowadzonej przez Simone Young.

Działalność koncertowa Bettiny Ranch obejmowała m.in. wykonanie Mszy koronacyjnej Mozarta z Fiharmonią w Hamburgu pod dyrekcją Simone Young, galę Mozart-Rossini w Filharmonii w Bremen pod dyrekcją Markusa Poschnera, udział w oratorium Haydna Il Ritorno di Tobia z Capellą Cracoviensis pod batutą Paula Goodwina, ponowne wykonanie Händlowskiej Alciny podczas Händelfestspiele Halle, udział w Stabat Mater Dvoraka wraz z Haydn-Orchester Bozen prowadzoną przez Hartmuta Haenchena podczas tournee koncertowego we Włoszech i w oratorium Mozarta Betulia Liberata (w roli Guiditty) w Winteroper Potsdam z Kammerakademie Potsdam pod batutą Antonello Manacordy, które to wykonanie zaowocowało zaproszeniem do udziału w operze Kain i Abel Scarlattiego w kolejnym sezonie.
Najbliższe plany koncertowe artystki dotyczą udziału w oratorium Mesjasz w Filharmonii w Bremie i Dreźnie pod kierunkiem Michaela Sanderlinga, w Requiem Verdiego, w oratorium Franza Schmidta Das Buch mit sieben Siegeln z Simone Young i Filharmonią w Hamburgu, w wykonaniach kantat Bacha wraz z Deutsches Symphonie-Orchester Berlin dyrygowanych przez Rinaldo Alessandriniego i w Zmierzchu Bogów z Filharmonikami w Bremie pod Markusem Poschnerem.

Georg Poplutz – tenor

Urodzony w Arnsberg (Niemcy) studiował anglistykę i edukację muzyczną. Po dyplomie rozpoczął studia wokalne pod kierunkiem Bertholda Possemeyera (Frankfurt nad Menem) kontynuowane w Kolonii u Christopha Prégardiena i zakończone solistycznym dyplomem w 2007 roku. Obecnie pracuje we Frankfurcie z Carol Meyer-Bruetting Artysta w roku 2009 otrzymał prestiżową nagrodę Frankfurt Mendelssohn Special Award.
Artysta regularnie występuje na renomowanych festiwalach takich miast jak Berlin, Kolonia, Essen, Monachium, Stuttgart, Amsterdam, Dijon, Gdańsk, Gstaad, Lisbona, Moskwa, Wrocław, Zurych i w najbardziej znaczących salach koncertowych i katedrach całych Niamiec i Europy. Występował w „Dydonie i Eneaszu“ Purcella w teatrze w Bernie (Szwajcaria) śpiewał także w Meksyku, Szanghaju, Singapurze i Południowej Afryce. Artysta współpracował z takimi dyrygentami jak: Manfred Cordes, Proinsias O´Duinn, Ludwig Güttler, Tonu Kaljuste, Hermann Max, Sir Roger Norrington, Ralf Otto, Ludger Rémy, Michael Schneider, Masaaki Suzuki, Winfried Toll i Roland Wilson zdobywając szczególne uznanie w zakresie interpretacji muzyki dawnej. Regularnie śpiewa z zespołem Johann Rosenmüller Ensemble Arno Paducha i Cantus Cölln Konrada Junghänela. W roku 2012 podjął współpracę z Hansem-Christophem Rademannem przy realizacji kompletu nagrań utworów wokalnych Heinricha Schütza. Uzupełnieniem jego artystycznej działalności są nagrania radiowe i telewizyjne i udział w 30 produkcjach CD. Georg Poplutz regularnie koncertuje z pianistą Hilko Dumno. Niedawno ukazała się płyta z cyklem Die schöne Müllerin Schuberta, zaaranżowana na tenor z towarzyszeniem dwóch gitar. Ten repertuar wykonany zostanie na koncercie inaugurującym tegoroczny Festiwal Goldbergowski.

Stefan Geyer - bas

Urodzony w Ulm, studiował w Akademii Muzycznej w Karlsruhe i pod kierunkiem Dietricha Fischer-Dieskau'a w Berlinie.
Jest laureatem międzynarodowego konkursu Franz Schubert i muzyka XX wieku w Grazu, ponadto uzyskał wyróżnienia na konkursie śpiewaczym im. Roberta Schumanna w Zwickau, na konkursie w Norymbergii i podczas konkursu im. Hugo Wolfa w Stuttgarcie.
Jako specjalista w zakresie wykonawstwa muzyki oratoryjnej, jak również jako ceniony interpretator pieśni, zapraszany jest na

najbardziej znaczące festiwale, wśród których znalazły się: Festiwal van Vlaanderen w Bruggi, Telemann-Festtage w Magdeburgu, Flâneries Musicales d'Eté w Reims, Internationale Festtage Alter Musik w Stuttgarcie, Festiwal w Echternach, Festa da Musica w Lizbonie.
Nagrania dla telewizji i niemieckich rozgłośni radiowych, jak również wiele wydanych płyt CD dokumentuje jego bogatą działalność artystyczną.
Głównym wykonywanym reperuarem artysty są cykle piesni Franza Schuberta, Roberta Schumanna i Hugo Wolfa, jak też oratoria epoki baroku i romantyzmu. Śpiewak od kilku lat ściśle współpracuje z Thomasem Hengelbrockiem i prowadzonym przez niego chórem i zespołem Balthasar-Neuman, wykonując wspólnie wiele koncertów. Stefan Geyer prowadzi klasę śpiewu w Akademii Muzycznej w Karlsruhe i w Mannheim.

Tłumaczenie tekstów dr Piotr Kociumbas Uniwersytet Warszawski

Johann Georg Hoffmann: Nun lob', mein' Seel', den Herren, zum Sonntag Cantate, Sign. Ms. Joh. 162

[1] CHORAL (SATB)
[1. Vers aus Johann Gramanns Lied Nun lob' mein' Seel' den Herren, 1525]
Nun lob, mein' Seel' den Herren,
was in mir ist, den Namen Sein!
Sein' Wohltat tut er mehren,
vergiss es nicht, o Herze mein!
Hat dir dein' Sünd' vergeben
und heilt dein' Schwachheit groß,
errett't dein armes Leben,
nimmt dich in Seinen Schoss,
mit reichem Trost beschüttet,
verjüngt dem Adler gleich.
Der Kön'g schafft recht, behütet,
die leiden in sein'm Reich.

[2] ARIA Affettuoso (B)
Flieht ihr Schmerzen
aus dem Herzen,
weil Jesus zu dem Vater geht.
Er will meinen Kummer wenden
und mir meinen Tröster senden,
der mir in Angst zur Seiten steht. Da Capo

[3] RECITATIVO (T)
Was wollt ihr traurig sein,
dass Jesus von euch gehet?
Da es doch gut für euch!
Er gehet in Sein Reich,
um Seinen Tröster euch zu senden,
der wird euch wiederum erfreuen,
und lehren, was ihr nicht verstehet,
und euch zu allen Zeiten
in alle Wahrheit leiten.

[4] ARIA Lente (A)
Geist der Wahrheit, leite mich,
Lehre mich, was Wahrheit heißet,
dass ich lerne Gott erkennen
und mit rechtem Eifer nennen,
dass mein Herze sich aller Weltlust ganz entreißet. Da Capo

Johann Georg Hoffmann: Nun lob', mein' Seel', den Herren, na niedzielę Cantate, sygn. Ms. Joh. 16

[1] CHORAŁ (SATB)
[1 strofa pieśni Johanna Gramanna Nun lob' mein' Seel' den Herren, 1525]
Ma duszo, chwalże Pana,
i co we mnie jest, imię Jego!
Swe dobrodziejstwa On mnoży,
nie zapominaj o tym, me serce!
Wybaczył ci twe grzechy
i leczy wielką słabość twą,
wybawia twój marny żywot,
bierze cię na kolana,
hojnie pociechą obdarza,
odmładza niczym orzeł.
Król czyni słusznie, strzegąc tych,
którzy cierpią w jego kraju.

[2] ARIA Affettuoso (B)
Zmykajcie udręki
trapiące serce,
gdyż Jezus idzie do Ojca.
Troskę mą pragnie On uchylić
i wysłać mi mego Pocieszyciela,
który, gdy straszno, u boku mego trwa. Da Capo

[3] RECYTATYW (T)
Dlaczego się smucicie,
że Jezus od was odchodzi?
Wszak jest to dla was dobre!
Podąża On do swego Królestwa,
by swego Pocieszyciela wam posłać,
który was ponownie rozraduje,
nauczy, czego nie rozumiecie,
i po wsze czasy
wieść będzie do wszelkiej prawdy.

[4] ARIA Lente (A)
Duchu Prawdy, prowadź mnie,
naucz mnie, czymże jest prawda,
bym umiał rozpoznawać Boga
i nazywać go z właściwym zapałem,
by się me serce w pełni z rozkoszy świata wyzwoliło. Da Capo

[5] CORO (SATB)
Herr! zeige mir Deine Wege und lehre mich Deine Steige; leite mich in Deiner Wahrheit und lehre mich! Denn Du bist der Gott, der mir hilft; täglich harre ich Dein. [Ps 25,5]

[6] CHORAL (SATB)
[5. Vers aus Matthäus Apelles von Löwensterns Lied Nun preiset alle Gottes Barmherzigkeit, 1644]
Uns soll hinfort kein Unfall schaden,
freue dich, Israel! Seiner Gnaden.

Friedrich Christian Mohrheim: Gott fähret auf mit Jauchzen, zum Fest Christi Himmelfahrt, 1768, Sign. Ms. Joh. 385 (aus Karl Wilhelm Ramlers Die Auferstehung und Himmelfahrt Jesu, 1760)

[1] CORO Allegro (SATB)
Gott fähret auf mit Jauchzen und der Herr mit heller Posaunen. Lobsinget, lobsinget Gott! Lobsinget, lobsinget unserm Könige! Der Herr ist König! Des freue sich das Erdreich! Das Meer brause! Die Wasserströme frohlocken und alle Inseln sein fröhlich! [Ps 47,6-7; Ps 97,1; Ps 98,7-8]

[2] RECITATIVO (S)
Auf einem Hügel, dessen Rücken
der Ölbaum und der Palmbaum schmücken,
steht der Gesalbte Gottes. Um ihn steh'n
die seligen Gefährten Seiner Pilgrimschaft.
Sie seh'n erstaunt von Seinem Antlitz Strahlen geh'n.
Sie seh'n in einer lichten Wolke
den Flammenwagen warten, der Ihn führen soll.
Sie beten an. Er hebt die Hände
zum letzten Segen auf:

ARIOSO (B)
„Seid meines Geistes voll!
Geht hin und lehrt,
bis an der Erden Ende,
was ihr von mir gehört:
das ewige Gebot der Liebe!
Gehet hin, tut meine Wunder!
Verkündigt allem Volke
Versöhnung, Friede, Seligkeit".

RECITATIVO (S)
Er sagt's, steigt auf, wird schnell empor getragen.

[5] CHÓR (SATB)
Panie! Daj mi poznać Twe drogi i naucz mnie Twych ścieżek; prowadź mnie w Twej prawdzie i pouczaj! Bo Ty jesteś Bóg, który mi pomaga; w Tobie co dnia pokładam nadzieję. [Ps 25,5]

[6] CHORAŁ (SATB)
[5 strofa pieśni Matthäusa Apelles von Löwensterna Nun preiset alle Gottes Barmherzigkeit, 1644]
Nie dotknie nas odtąd żadna bieda,
raduj się, Izraelu! Jego łaskawością.

Friedrich Christian Mohrheim: Gott fähret auf mit Jauchzen, na święto Wniebowstąpienia Pańskiego, 1768, sygn. Ms. Joh. 385 (fragment libretta Karla Wilhelma Ramlera Die Auferstehung und Himmelfahrt Jesu, 1760)

[1] CHÓR Allegro (SATB)
Bóg wstępuje wśród radosnych okrzyków i Pan przy brzmiącej trąbie. Śpiewajcie, śpiewajcie Bogu!
Śpiewajcie, śpiewajcie naszemu Królowi! Pan jest Królem! Przeto niech ziemia się weseli! Niechaj morze szumi! Niech rzeki się weselą i radują się wszelkie wyspy! [Ps 47,6-7; Ps 97,1; Ps 98,7-8]

[2] RECYTATYW (S)
Na wzgórzu, którego grzbiet
drzewo oliwne i palma zdobią,
stoi Pomazaniec Boży. Wokół niego stoją
błogosławieni towarzysze Jego pielgrzymowania.
Widzą zdumieni z Jego oblicza promienie bijące.
Widzą w jasnym obłoku
czekający ognisty powóz, który ma Go zabrać.
Modlą się. On wznosi ręce
do ostatniego błogosławieństwa:

ARIOSO (B)
„Bądźcie napełnieni mym Duchem!
Idźcie i nauczajcie
aż po krańce ziemi,
co ode mnie słyszeliście:
wieczne przykazanie miłości!
Idźcie, czyńcie me cuda!
Rozgłaszajcie wszystkiemu ludowi
pojednanie, pokój, błogosławieństwo".

RECYTATYW (S)
To mówiąc wstępuje, pospiesznie jest unoszon,

Ein strahlendes Gefolg' umringet Seinen Wagen.

[3] ARIA Vivace (B)
Ihr Tore Gottes, öffnet euch!
Der König ziehet in Sein Reich.
Macht Bahn, ihr Seraphinenchöre!
Er steigt auf Seines Vaters Thron.
„Triumph! Werft eure Kronen nieder!"
So schallt der weite Himmel wieder:
„Triumph! Gebt unserm Gott die Ehre!
Heil unserm Gott und Seinem Sohn!" Da Capo

[5] CORO Allegro (SATB)
Jauchzet, ihr Himmel! Freue dich, Erde! Lobet, ihr Bergen, mit Jauchzen! Wer ist, der in den Wolken gleich dem Herrn gilt, und gleich ist unter den Kindern der Götter dem Herrn? Lobet ihn, alle Seine Engel! Alles, was Odem hat, lobe den Herrn! Halleluja! [Jes 49,13; Ps 89,7; Ps 148,2; Ps 150,6]

Gessel (18. Jh.): Vater ich will, dass, wo ich bin, zum Fest Christi Himmelfahrt, Sign. Ms. Cath. f. 46

[1] DICTUM Solo (B)
Vater, ich will, dass, wo ich bin, auch die bei mir sei'n, die Du mir gegeben hast; dass sie meine Herrlichkeit sehen, die Du mir gegeben hast. [Joh 17,24]

[2] RECITATIVO Accompagnato (B)
Ach höre, meine Seele!
was Jesus hier für dich bei Seinem Vater sucht.
Er will, dass wenn du einst der Jammerhöhle,
wo du so ängstiglich dein Leben zugebracht,
unendlich gibest „gute Nacht",
du alsdenn auch bei Jesu möchtest leben
und dort mit Ihm in steter Freude schweben.
Ach freue dich demnach!
weil du nach Angst und Ungemach
sollst in den Himmel gehen
und da die Herrlichkeit von deinem Jesu sehen.

[3] ARIA (A)
Ach! wie schöne wird es nicht
dort bei meinem Jesu sein?
Denn allda ist nichts als Freude,
hier spricht man von keinem Leide.
Jesus ist des Himmels Licht

lśniący orszak otacza Jego powóz.

[3] ARIA Vivace (B)
O Boże wrota, otwórzcie się!
Król nadciąga do Swego królestwa.
Szykujcie drogę, Chóry Serafinów!
Wstępuje On na tron swego Ojca.
„Zwycięstwo! Zrzućcie swe korony!"
Rozbrzmiewa przestwór Niebios:
„Zwycięstwo! Oddajcie cześć Bogu!
Chwała naszemu Bogu i Jego Synowi!" Da Capo

[5] CHÓR Allegro (SATB)
Weselcie się, Niebiosa! Raduj się, ziemio! Góry, wysławiajcie z radością! Któż na obłokach równy jest Panu i wśród synów Bożych Panu podobny? Chwalcie Go, wszyscy Jego aniołowie! Wszystko, co ma tchnienie, niech chwali Pana! Alleluja! [Iz 49,13; Ps 89,7; Ps 148,2; Ps 150,6]

Gessel (XVIII w.): Vater ich will, dass, wo ich bin, na święto Wniebowstąpienia Pańskiego, sygn. Ms. Cath. f. 46

[1] DICTUM Solo (B)
Ojcze, chcę, aby, gdzie ja jestem, i ci byli ze mną,
których mi dałeś; aby widzieli moją chwałę, którą mi dałeś.
[J 17,24]

[2] RECYTATYW Accompagnato (B)
Ach usłysz, duszo moja!
czegoż Jezus tutaj dla cię u swojego Ojca szuka.
Pragnie, abyś, gdy kiedyś padołowi płaczu,
w którym trwożliwie żywot swój wiodłaś,
wiekuiście rzekniesz „dobrej nocy",
zechciała potem żyć u Jezusa
i tamże z Nim w wiecznej radości szybować.
Ach, raduj się przeto!
gdyż po strachu i cierpieniu
winnaś udać się do Nieba
i tam chwałę Jezusa swego oglądać.

[3] ARIA (A)
Ach! czyż nie będzie pięknie
trwać u mego Jezusa?
Gdzie nie ma niczego prócz radości,
tu nie mówi się o cierpieniu.
Jezus jest Światłością Nieba

und der helle Gnadenschein. Da Capo

[4] CORO (SATB)
Groß und mächtig,
stark und prächtig
zeigt sich Jesus, Gottes Sohn.
Mir die Wohnung zu bereiten,
steigt der Herr der Herrlichkeiten
auf den Thron. Da Capo

[5] CHORAL (SATB)
[4. Vers aus Gottfried Wilhelm Sacers Lied Gott fähret auf gen Himmel, 1696, Fragment]
Wir gehen von der Erden
dorthin, wo unser Schatz;
wir sollen himmlisch werden,
der Herre macht uns Platz.
Ihr Herzen, macht euch auf!
Wo Jesus hingegangen,
dahin sei das Verlangen,
dahin sei euer Lauf.

Anonym (18. Jh.): Veni Sancte Spiritus, zum Pfingstfest, Sign. Ms. Joh. 274

Anonym (17. Jh.): Veni Sancte Spiritus, zum Pfingstfest, Sign. Ms. Joh. 273

Veni Sancte Spiritus,
reple Tuorum corda fidelium:
et Tui amoris in eis ignem accende.
Qui per diversitatem linguarum cunctarum
gentes in unitate fidei congregasti.
Alleluja!

Johann Daniel Pucklitz: Also hat Gott die Welt geliebt, zum zweiten Pfingstfesttag, Sign. Ms. Joh. 245

[1] CHORAL (SATB)
[1. Vers aus Paul Gerhardts Lied Also hat Gott die Welt geliebt, 1661]
Also hat Gott die Welt geliebt,
(das merke, wer es höret),
die Welt, die Gott so hoch betrübt,
hat Gott so hoch geehret.
Dass Er den eingebor'nen Sohn,
den ein'gen Schatz, die ein'ge Kron',

oraz jasnym Łaski Blaskiem. Da Capo

[4] CHÓR (SATB)
Wielki i potężny,
mocny i wspaniały
jawi się Jezus, Boży Syn.
By mi lokum przygotować,
wstępuje Pan Wspaniałości
na tron. Da Capo

[5] CHORAŁ (SATB)
[4 strofa pieśni Gottfrieda Wilhelma Sacera Gott fähret auf gen Himmel, 1696, fragment]
Podążamy z ziemi
tam, gdzie nasz skarb;
mamy stać się niebiańscy,
Pan szykuje nam miejsce.
Otwórzcie się, o serca!
Tam, dokąd Jezus odszedł,
niech podąża pragnienie,
niech wiedzie wasza droga.

Anonim (XVIII w.): Veni Sancte Spiritus, na święto Zesłania Ducha Świętego, sygn. Ms. Joh. 274

Anonim (XVIII w.): Veni Sancte Spiritus, na święto Zesłania Ducha Świętego, sygn. Ms. Joh. 273

Przyjdź, Duchu Święty,
napełnij serca Twych wiernych
i ogień Twojej miłości w nich zapal.
Tyś bowiem narody różnych języków
zespolił w jedności wiary.
Alleluja!

Johann Daniel Pucklitz: Also hat Gott die Welt geliebt, na drugi dzień święta Zesłania Ducha Świętego, sygn. Ms. Joh. 245

[1] CHORAŁ (SATB)
[1 strofa pieśni Paula Gerhardta Also hat Gott die Welt geliebt, 1661]
Wszak Bóg umiłował świat,
(niech zważy ten, kto słyszy),
świat, który Boga wielce zasmuca,
Bóg obdarzył wielkim zaszczytem.
Że jednorodzonego Syna,
jedyny Skarb, jedyną Koronę,

mit Willen hingegeben.

[2] ARIA Andante (SATB)
Holde Liebe!
Deine Triebe
übersteigen den Verstand.
Das, was wir unmöglich nennen,
was kein' Engel hoffen können,
macht Dein hoher Schluss bekannt. Da Capo

[3] REZITATIVO (T)
Wer hätte das gedacht,
dass Gott für eine Welt
voll Sünder und ungerat'ner Kinder
den lieben Sohn
von Seinem hohen Thron
in Tod und Elend senden sollte?
Das Herz muss härter noch als Stein und Felsen sein,
das diese Liebe nicht erstaunt bewundern wollte.

CORO (SATB)
Holde Liebe!
deine Triebe
überstiegen den Verstand!

[4] CHORAL (SATB)
[3. Vers aus Paul Gerhardts Lied Sollt' ich meinem Gott nicht singen, 1659]
Sein Sohn ist ihm nicht zu teuer,
nein, Er gibt Ihn für mich hin,
dass Er mich vom ew'gen Feuer
durch Sein teures Blut gewinn'.
O Du Unergründ'ter Brunnen!
Wie will doch mein schwacher Geist,
ob er sich gleich hoch befleißt,
Deine Tief' ergründen können?
Alles Ding währt seine Zeit,
Gottes Lieb' in Ewigkeit.

[5] REZITATIVO (ATSB)
Wo diese Freundlichkeit,
die ihre Hand dem größten Sünder beut't,
das Herz empfindlich rühret,
da wird ein neuer Trieb verspüret,
da schmilzt der harte Sinn.
Durch dieser Güte heiße Flammen,

ochoczo poświęcił.

[2] ARIA Andante (SATB)
Łaskawa Miłości!
Twe pobudki
przewyższają rozum.
To, co my niemożliwym zwiemy,
czego aniołowie nie mogą się spodziewać,
rozsławia Twa wielka decyzja. Da Capo

[3] RECYTATYW (T)
Któżby przypuszczał,
że Bóg za świat
pełen grzeszników i nieudanych dzieci
umiłowanego Syna
ze Swego wysokiego tronu
na śmierć i biedę wysłał?
Serce musi twardsze być niż kamień i skały,
jeśli tej miłości nie chce w zdumieniu podziwiać.

CHÓR (SATB)
Łaskawa Miłości!
Twe pobudki
przewyższają rozum.

[4] CHORAŁ (SATB)
[3 strofa pieśni Paula Gerhardta Sollt' ich meinem Gott nicht singen, 1659]
Jego Syn nie jest dlań zbyt drogi,
nie, wydaje Go za mnie,
aby mnie od wiecznego ognia
przez Swą drogą krew pozyskać.
O Niezgłębiona Studnio!
Jakże chce mój słaby duch,
choć właściwie bardzo się stara,
Twą czeluść móc zgłębić?
Wszystko ma swój czas,
Boża miłość jest wieczna.

[5] RECYTATYW (ATSB)
Gdzie owa życzliwość,
co swą rękę największemu grzesznikowi podaje,
serce czule porusza,
tam odczuwa się nową wrażliwość,
tam kruszeje twarde usposobienie.
Przez owej dobroci gorące płomienie,

die aus dem Himmel stammen,
fällt alles raue Wesen hin.
Wie kann man eine Liebe hassen,
die sich's so vieles Kosten lassen,
von Satans Tyrannei und Ketten
die ärmsten Sklaven zu erretten?

[6] ARIA Allegro (B)
Zerspaltet, zersplittert, ihr felsernen Herzen,
sinkt, fallet und kracht!
Die Liebe zerstöret die fleischlichen Höhen,
kein Felsen vermag ihr entgegen zu stehen,
sie sieget mit Macht! Da Capo

[7] CHORAL (SATB)
[5. Vers aus Philipp Nicolais Lied Wie schön
leuchtet der Morgenstern, 1597]
Herr Gott, Vater, mein starker Held,
Du hast mich ewig vor der Welt
in Deinem Sohn geliebet:
Dein Sohn hat mich Ihm selbst vertraut;
Er ist mein Schatz, ich bin Sein' Braut,
sehr hoch in Ihm erfreuet.
Eia, Eia,
himmlisch Leben wird Er geben
mir dort oben!
Ewig soll mein Herz Ihn loben.

które z Niebios pochodzą,
wątleje każda oschła istota.
Jakże można nienawidzić miłość,
która tak wiele sobie trudu zadaje,
by z szatana tyranii i kajdan
najnędzniejszych niewolników wyzwolić?

[6] ARIA Allegro (B)
Rozłamcie, rozkruszcie się, kamienne serca,
spadnijcie z trzaskiem!
Miłość niweczy cielesne wzniesienia,
żaden głaz się jej nie oprze,
zwycięża z impetem! Da Capo

[7] CHORAŁ (SATB)
[5 strofa pieśni Philippa Nicolaia Wie schön
leuchtet der Morgenstern, 1597]
Panie Boże, Ojcze, mój Mocarzu,
umiłowałeś mnie przed światem
w Twoim Synu:
Twój Syn zawierzył mnie sobie;
On jest mym Skarbem, ja zaś Jego oblubienicą,
wielce w Nim rozradowaną.
Oj tak,
niebiańskie życie da mi On
tam na górze!
Na wieki winno wysławiać Go me serce.

Piątek 4.09.2015 godz. 19.30

Musica Alta Ripa (Hannover)

Anne Röhrig - skrzypce barokowe
Ulla Bundies - skrzypce barokowe
Klaus Bundies - viola
Albert Brüggen - wiolonczela barokowa
Bernward Lohr - klawesyn

Musica Alta Ripa

Zespół założony w 1984 przez aktywnie koncertujących solistów w niedługim czasie stał się prężnie działającą grupą na polu wykonawstwa muzyki dawnej. MUSICA ALTA RIPA dokonała wielu nagrań płytowych począwszy od koncertów i sonat J. S. Bacha, poprzez cykl jego uwertur, utwory kameralne Johanna Gottlieba Goldberga, a na sonatach i koncertach G.Ph. Telemanna kończąc.

Zespół brał udział również w scenicznych wykonaniach Orlando Generoso A. Steffaniego, czy w trylogii opartej na muzyce G.Fr. Händla Eifersucht (Zazdrość), Liebe und Krieg (Miłość i Wojna), Ewigkeit (Wieczność), grał także w przedstawieniach z cyklu Światło i dźwięk przygotowywanych przez niemiecką projektantkę Yvonne Goulbier do muzyki m.in. G. Ph. Telemanna. Wielotorowa działalność grupy udokumentowana poprzez nagrania płytowe, radiowe i telewizyjne świadczy o elastyczności i otwartości zespołu na różne wyzwania artystyczne. W uznaniu muzycznej działalności zespół otrzymał wiele nagród i wyróżnień, w tym m.in. Nagrodę artystyczną okręgu Saksonii w 2002. Rok 2013 przyniósł zaś trzecią z kolei nagrodę Echo Klassik, dla najlepszego zespołu kameralnego.

Nazwa grupy wybrana została ze względu na odniesienie do miasta Hannover, z okolic którego pochodzą muzycy zespołu. „Alta ripa“ jest łacińskim tłumaczeniem niemieckiego określenia Hohes Ufer, z którego rozwinęła się obecna nazwa miasta Hannover.

Johann Gottlieb Goldberg (1727-1756)
Sonata a-moll na 2 skrzypiec
i basso continuo
Adagio - Allegro - Alla Siciliana - Allegro assai

2 Polonezy na klawesyn solo
C-Dur - a-moll

Sonata C-dur na 2 skrzypiec
i basso continuo
Adagio - Alla breve - Largo - Gigue e Presto

Johann Gottfried Müthel (1728 – 1788)
Polonez B-dur na dwoje skrzypiec
i wiolonczelę

Johann Gottlieb Goldberg
Sonata g-moll na 2 skrzypiec
i basso continuo
Adagio - Allegro - Tempo di Menuetto

Johann Gottlieb Goldberg
2 Polonezy na klawesyn solo
Es-dur - c-moll

Sonata B-Dur na 2 skrzypiec
i basso continuo
Adagio - Allegro - Grave - Ciacona

Johann Gottfried Müthel (1728 – 1788)
Polonez F-dur na 2 skrzypiec i wiolonczelę

Johann Gottlieb Goldberg
Sonata c-moll na 2 skrzypiec,
violę i basso continuo
Largo - Allegro - Grave - Gigue

Sobota 5.09.2015 godz. 19.30

Collegium Vocale
& Collegium 1704 Prag (Czechy)

Václav Luks - dyrygent

Collegium 1704 Prag
Libor Mašek - wiolonczela
Luděk Braný - kontrabas
Pablo Kornfeld - organy

Collegium Vocale 1704
Soprany: Alena Hellerová, Barbora Kabátková, Kamila Zbořilová, Marta Fadljevičová
Alty: Kamila Mazalová, Daniela Čermáková
Tenory: David Hernández, Čeněk Svoboda
Basy: Lisandro Abadie, Georg Finger

MINISTRY OF CULTURE
CZECH REPUBLIC

Koncert zorganizowany
dzięki wsparciu Ministerstwa
Kultury Republiki Czeskiej.

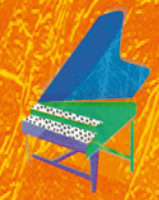

Bach i Zelenka
- dwie twarze barokowej polifonii

Johann Sebastian Bach
- Komm, Jesu komm BWV 229

Jan Dismas Zelenka - Responsoria pro hebdomada sancta ZWV 55
In monte Oliveti
Omnes amici mei
Tristis est anima mea
Caligaverunt oculi mei
Sepulto domino

Johann Sebastian Bach - Jesu meine Freude BWV 227

Domenico Scarlatti
Stabat Mater a 10 voci

Collegium 1704 Prag

Praska orkiestra barokowa Collegium 1704 i zespół wokalny Collegium Vocale 1704 powstały na okoliczność projektu BACH - PRAHA - 2005. Od tego momentu datowana jest także ścisła współpraca obu zespołów z międzynarodowym festiwalem Praska Wiosna. Począwszy od roku 2007 Collegium 1704 i Collegium Vocale 1704 na stałe rezydują podczas festiwalu Św. Wacława w Ostravie. Rok 2007, w którym zespół wykonywał Mszę wotywną Jana Dismasa Zelenki, przyniósł muzykom uznanie międzynarodowej krytyki podczas festiwali La Chaise-Dieu i Sablé we Francji. Obie grupy są też częstymi gośćmi innych francuskich festiwali jak: Festival de Musique de Sully & du Loiret, Festival Baroque de Pontoise, Rencontres Musicales de Vézelay.

Od roku 2008 zespół regularnie koncertuje w Dreźnie, w ramach cyklu Muzyczne mosty Praga - Drezno, kontynuując muzyczną współpracę obu miast, której wyrazem jest także życiorys artystyczny J.D. Zelenki i współczesnych mu kompozytorów. W roku 2009, w którym obchodzono rocznicę Händlowską, Collegium 1704 i Collegium Vocale 1704 wykonało jego oratorium La Resurrezione i operę Rinaldo (reż. Louise Moaty), wystawiane w Teatrze Narodowym w Pradze, Teatrze Wielkim w Luksemburgu i teatrach operowych Wersalu, Rennes i Caen, skąd przedstawienie było transmitowane przez francuską telewizję. Collegium 1704 dokonywało nagrań dla rozgłośni radiowych w Czechach, Francji i Niemczech, dla czeskich kanałów telewizyjnych i telewizji Mezzo. Płyty zespołu ukazały się w wytwórniach Arta Records (Benda), Supraphon (Zelenka, Reichenauer), Zig-Zag Territoires (Zelenka), Accent (Zelenka), każdorazowo spotykając się z bardzo pozytywnym przyjęciem krytyki muzycznej.

Václav Luks

Założyciel praskiej orkiestry barokowej Collegium 1704 i zespołu Collegium Vocale 1704, swoje studia rozpoczął w Konserwatorium w Pilźnie i w Akademii Muzycznej w Pradze, studiując grę na rożku francuskim i klawesynie. Naukę kontynuował w Scholi Cantorum Basiliensis w Szwajcarii, specjalizując się w grze na klawiszowych instrumentach historycznych i dawnych praktykach wykonawczych.

Po powrocie do Czech w 2005 roku, przekształcił Collegium 1704 z istniejącego od dłuższego czasu zespołu kameralnego, w orkiestrę barokową. Bezpośrednim impulsem do wprowadzonych zmian był projekt zainicjowany przez Václava Luksa BACH – PRAGA – 2005. W jego ramach doszło do wykonań większości utworów wokalno-instrumentalnych napisanych przez J. S. Bacha, ponadto w tym czasie oba zespoły zadebiutowały na festiwalu Praska Wiosna, występując odtąd na nim regularnie.

Pod kierunkiem Václava Luksa, Collegium 1704 bardzo szybko zdobyło uznanie i znalazło się w kręgu najlepszych zespołów zajmujących się wykonawstwem muzyki XVII i XVIII wieku, zaś działalność samego dyrygenta spowodowała ożywienie zainteresowania muzyką czeskiego kompozytora Jana Dismasa Zelenki. W roku 2008 zespół rozpoczął serię koncertów Muzyczne Mosty Praga - Drezno, a od 2012 pod kierunkiem Václava Luksa w praskim Rudolfinum, odbywa się regularny cykl Gwiazdy Opery Barokowej.

Wraz z Collegium 1704 Václav Luks był gościem tak renomowanych festiwali jak: Festiwal w Luzernie, Oude Muziek w Utrechcie, Musiqua Antiqua w Brugii, Festiwalu de La Chaise-Dieu, Händel-Festspiele w Halle i Bachfest w Lipsku. Koncertował z nim także w salach koncertowych w Wiedniu, Kolonii, Hamburgu, Brukseli i innych.

W roku 2009, Václav Luks przygotował wystawienie opery Rinaldo G. F. Händla dla Teatru Narodowego w Pradze, którą później, z wielkim sukcesem wystawiono w teatrach operowych w Caen, Rennes, Luksembourgu i w Operze Królewskiej w Wersalu. Dyrygowana przez niego w 2013 roku opera Olimpiada Józefa Myslivečka, spotkała się z dużym uznaniem krytyki i była prezentowana w Teatrze Narodowym w Pradze, Caen, Dijon, Luxembourgu i w Wiedniu.

Poza intensywną pracą z Collegium 1704, dyrygent współpracuje z innymi uznanymi zespołami takimi jak: La Cetra Barockorchester Basel, czy Dresdner Kammerchor. Václav Luks dokonał zarówno orkiestrowych, jak i solowych nagrań dla wytwórni ACCENT, Supraphon i Zig-Zag Territoires. Wielokrotnie zasiadał w jury międzynarodowych konkursów (Konkurs im. Johanna Heinricha Schmelzera w Melk, Konkurs Praska Wiosna, Bach-Wettbewerb w Lipsku).

Od roku 2013 wykłada dyrygenturę chóralną w Hochschule für Musik Carl Maria von Weber w Dreźnie.

Johann Sebastian Bach Komm, Jesu komm BWV 229
Paul Thymich (Wagnersches Gesangbuch, 1697)

Komm, Jesu, komm, mein Leib ist müde,
Die Kraft verschwindt je mehr und mehr,
Ich sehne mich nach deinem Frieden;
Der saure Weg wird mir zu schwer.
Komm, komm, ich will mich dir ergeben,
Du bist der rechte Weg,
Die Wahrheit und das Leben.
Drauf schliess ich mich in deine Hände
Und sage, Welt, zu gutter Nacht!
Eilt gleich mein Lebenslauf zu Ende,
Ist doch der Geist wohl angebracht,
Er soll bei senem Schöpher schweben,
Weil Jesus ist und bleibt
Der wahre Weg zum Leben.

Jan Dismas Zelenka
Responsoria pro hebdomada sancta ZWV 55

IN MONTE OLIVETI
In monte Oliveti oravit ad Patrem:
Pater, si fieri potest, transeat a me calix iste:
Spiritus quidem promptus est,
caro autem infirma.
Vigilate et orate, ut nos intretis in tentationem.

OMNES AMICI MEI
Omnes amici mei dereliquerunt me
et praevaluerunt insidiantes mihi
tradidit me, quem diligebam.
Et terribilibus oculis plaga crudeli percutientes,
aceto potabant me.
Inter iniquos projecerunt me
et non pepercerunt animae meae.

TRISTIS EST ANIMA MEA
Tristis est anima mea usque ad mortem:
sustinete hic, et vigilate mecum:
nunc videbitis turbam, quae circumdabit me.
Vos fugam capietis, et ego vadam immolari pro vobis.
Ecce, appropinquat hora,
et Filius hominis tradetur in manus peccatorum.

Johann Sebastian Bach
Motet Komm, Jesu komm BWV 229

Przyjdź, Jezu, przyjdź, moje ciało jest słabe.
Jego siła zanika wciąż bardziej i bardziej,
Tęsknię do Twego pokoju;
Kwaśna droga jest dla mnie zbyt trudna.
Przyjdź, przyjdź, ja się Tobie oddam,
Jesteś prawą drogą,
Prawdą i życiem.
Przeto zamknę się w Twojej dłoni
I powiem światu dobranoc!
Spieszę też by skończyć bieg mego życia,
Duch jest dobrze przygotowany,
On winien wznosić się do swego Stwórcy,
Gdzie jest Jezus i zostać
Prawą drogą życia.

Jan Dismas Zelenka
Responsoria pro hebdomada sancta ZWV 55

NA GÓRZE OLIWNEJ
Na Górze Oliwnej modlił się do Ojca: Ojcze, jeśli
to możliwe, niech odejdzie ode mnie ten kielich.
Duch wprawdzie jest ochoczy, ale ciało słabe:
niech się stanie wola Twoja.
Czuwajcie i módlcie się, abyście nie weszli w pokusę.

OMNES AMICI MEI
Wszyscy przyjaciele moi opuścili mnie.
Wydał mnie ten, którego miłowałem.
Dali mi żółć jako pokarm, a gdy pragnąłem,
poili mnie octem
Do przestępców mnie zaliczono
I nie oszczędzono mojej duszy.

TRISTIS EST ANIMA MEA
Smutna jest moja dusza aż do śmierci:
trwajcie tu i czuwajcie ze mną;
teraz zobaczycie tłum, który otoczy mnie;
Wy uciekniecie, ja natomiast podążę,
by ofiarować się za was.
Oto nadeszła godzina i Syn Człowieczy
Będzie wydany w ręce grzeszników

CALIGAVERUNT
Caligaverunt oculi mei a fletu meo:
quia elongatus est a me, qui consolabatur me.
Videte, omnes populi:
si est dolor, sicut dolor meus.
O vos omnes, qui transitis per viam,
attendite et videte: si est dolor, sicut dolor meus.

SEPULTO DOMINO
Sepulto Domino signatum
est monumentum,
volventes lapidem ad ostium monumenti.
Ponentes milites qui custodirent illum.
V: Accendentes principes Sacerdotum
ad Pilatum petierunt illum.

Johann Sebastian Bach
Jesu meine Freude BWV 227

1. Jesu, meine Freude,
Meines Herzens Weide,
Jesu, meine Zier,
Ach wie lang, ach lange
Ist dem Herzen bange
Und verlangt nach dir!
Gottes Lamm, mein Bräutigam,
Außer dir soll mir auf Erden
Nichts sonst Liebers werden.

2. Unter deinem Schirmen
Bin ich vor den Stürmen
Aller Feinde frei.
Laß den Satan wittern,
Laß den Feind erbittern,
Mir steht Jesus bei.
Ob es itzt gleich kracht und blitzt,
Ob gleich Sünd und Hölle schrecken:
Jesus will mich decken.

3. Trotz dem alten Drachen,
Trotz des Todes Rachen,
Trotz der Furcht darzu!
Tobe, Welt, und springe,
Ich steh hier und singe
In gar sichrer Ruh.
Gottes Macht hält mich in acht;
Erd und Abgrund muss verstummen,
Ob sie noch so brummen.

CALIGAVERUNT
Powieki moje zaćmiły się od płaczu mego,
albowiem oddalił się ode mnie, który mię pocieszał
Obaczcie wszystkie narody,
czy jest boleść podobna do boleści mojej
O wy wszyscy, którzy przechodzicie drogą,
obaczcie i przypatrzcie się czy jest boleść, jako boleść ma.

SEPULTO DOMINO
Gdy uczniowie pogrzebali Pana,
przed wejściem do grobu zatoczyli wielki kamień,
arcykapłani opieczętowali go
i ustawili żołnierzy, aby strzegli grobu.
Arcykapłani poszli do Piłata
i prosili go o zabezpieczenie grobu,

Johann Sebastian Bach
Motet Jesu meine Freude BWV 227

1. Jezu, moja radości,
Pastwisko mego serca,
Jezu, moja chlubo;
Ach, jak długo, jak długo,
Serce będzie strwożone,
I będzie Cię pragnąć!
Baranku Boży, oblubieńcze,
Poza Tobą my na Ziemi
Nikogo nie będziemy kochać bardziej.

2. Pod Twoją osłoną
Jestem wolny od burzy
I od wrogów.
Niech Szatan węszy,
Niech wrogowie się burzą,
Ze mną stoi Jezus!
Gdy grzmi i błyska się,
Albo grzech i piekło straszą;
Jezus mnie okryje.

3. Mimo starych smoków,
Mimo śmiertelnej zemsty,
Mimo samego strachu!
Szalej, świecie i skacz,
I stań gotowy tu i śpiewaj
W zupełnym spokoju.
Boża moc odsunie mnie na bok,
Ziemia i otchłań muszą zamilknąć,
Choćby wciąż mruczały.

4. Weg mit allen Schätzen!
Du bist mein Ergötzen,
Jesu, meine Lust !
Weg ihr eitlen Ehren,
Ich mag euch nicht hören,
Bleibt mir unbewusst!
Elend, Not, Kreuz, Schmach und Tod
Soll mich, ob ich viel muss leiden,
Nicht von Jesu scheiden.

5. Gute Nacht, o Wesen,
Das die Welt erlesen,
Mir gefällst du nicht.
Gute Nacht, ihr Sünden,
Bleibet weit dahinten,
Kommt nicht mehr ans Licht!
Gute Nacht, du Stolz und Pracht!
Dir sei ganz, du Lasterleben,
Gute Nacht gegeben.

6. Weicht, ihr Trauergeister,
Denn mein Freudenmeister,
Jesus, tritt herein.
Denen, die Gott lieben,
Muß auch ihr Betrüben
Lauter Zucker sein.
Duld ich schon hier Spott und Hohn,
Dennoch bleibst du auch im Leide,
Jesu, meine Freude.

Stabat mater

Stabat Mater dolorósa
iuxta crucem lacrimósa,
dum pendébat Fílius.
Cuius ánimam geméntem,
contristátam et doléntem
pertransívit gládius.
O quam tristis et afflícta
fuit illa benedícta,
mater Unigéniti!
Qua mærébat et dolébat,
pia Mater, dum vidébat
Nati poenas íncliti.
Quis est homo qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret

4. Precz ze wszelkimi skarbami,
Jesteś moją uciechą,
Jezu, moja radości!
Precz próżne chwały,
Nie chcę was słuchać,
Pozostańcie dla mnie nieznane!
Nędza, bieda, krzyż, hańba i śmierć
Nie powinny mnie, jeśli muszę cierpieć,
Nigdy od Chrystusa oddzielić.

5. Dobranoc, rzeczy,
Które świat wyszukał,
Nie podobacie mi się!
Dobranoc, wy grzechy,
Pozostańcie daleko stąd,
Nie zbliżajcie się więcej do światła!
Dobranoc, dumo i przepychu,
Jesteście tylko nałogiem życia,
Dobranoc wam.

6. Ustąpcie, wy smutne duchy,
Aby mój mistrz radości,
Jezus, przyszedł tutaj.
Ci, co Boga kochają,
Muszą również, od was, smutków
Się oczyścić.
Znoszę tu kpiny i szyderstwa,
Ale i w cierpieniu pozostajesz ze mną,
Jezu, moja radości.

Stabat mater

Stoi Matka obolała,
Łzy pod krzyżem przepłakała,
Gdy na krzyżu Syn jej mrze.
Jakże w duszy jest zmartwiona,
Zasmucona, zachmurzona,
Aż ją poprzeszywał miecz.
Jakże smutnej i strapionej
Matce tej Błogosławionej
Jednorodzonego mieć
I nie łamać się ginącej
Tej pobożnej, tej widzącej
Jednorodzonego śmierć.
Co za człowiek, co nie płacze,
Kiedy Matkę tę zobaczy

in tanto supplício?
Quis non posset contristári,
piam Matrem contemplári
doléntem cum Fílio?
Pro peccátis suæ gentis
vidit Iesum in torméntis,
et flagéllis súbditum.
Vidit suum dulcem Natum
moriéndo desolátum,
dum emísit spíritum.
Eia, Mater, fons amóris
me sentíre vim dolóris fac,
ut tecum lúgeam.
Fac ut árdeat cor meum
in amándo Christum Deum,
ut sibi compláceam.
Sancta Mater, istud agas,
Crucifíxi fige plagas
cordi meo válide.
Tui Nati vulneráti,
tam dignáti pro me pati,
poenas mecum divide.
Fac me tecum pie flere,
Crucifíxo condolére,
donec ego víxero.
Iuxta crucem tecum stare,
ac me tibi sociáre
in planctu desídero.
Virgo vírginum præclára,
mihi iam non sis amára,
fac me tecum plángere.
Fac ut portem Christi mortem,
passiónis fac me sortem,
et plagas recólere.
Fac me plagis vulnerári,
cruce hac inebriári,
et cruóre Filii.
Flammis ne urar succénsus,
per te, Virgo, sim defénsus
in die iudícii.
Fac me cruce custodíri,
morte Christi præmuníri,
confovéri grátia.
Quando corpus moriétur,
fac ut ánima donétur
Paradísi glória. Amen.

W udręczeniu - w takim, o
Kto niezdolny współczuć czule
Bólom Matki Syna bóle?
Czy ma takie serce kto?
Widzi Matka: Syn Jej, Jezus
Bicze przyjął i krzyż przeniósł
Za calutki ludzki grzech.
Widzi słodkie swe Rodzone
Tak śmiertelnie opuszczone,
Jak ostatni traci dech.
Matko, źródło ukochania,
Daj mi siłę współczuwania
Tylu bólom, żalom Twym.
Serce sobie upodoba,
U Chrystusa kochać Boga;
Sercu memu spraw to Ty
Matko Święta, niechby ono
Przybijano i dręczono,
Niech zasiłki Twoje ma.
Zrób mnie godnym uproszenia,
Udzielenia, udręczenia
Z Twego Rodzonego ran
Daj pobożnie z Twymi łzami
Mieć Twój ból z Ukrzyżowanym,
Póki tym nie przejmiesz mnie.
Niech pod krzyżem z Tobą stoję,
Niech łzy Twoje będą moje,
Tego twego płaczu chcę
Panno z Panien Najjaśniejsza,
Już mi nie bądź boleśniejsza,
Tylko daj i mnie łzy lać
Niech Chrystusa śmierć przeniosę,
Mękę zniosę do pomocy,
Niech to przejdę jeszcze raz
Zrób mnie zbitym, poranionym,
Uwięzionym, przepojonym
Krzyżem Syna, Syna krwią.
Płomień ognia mnie nie spali:
Najjaśniejsza mnie ocali
Na ten ostateczny Sąd.
Chryste, a gdy i Ty wyjrzysz,
Daj przez Matkę i mnie przybyć
Do zwycięskich Twoich palm.
A gdy ciało będzie zmarłe,
Spraw, niech duszy będą dane
Twoje nieba pełne chwał. Amen.

Niedziela 6.09.2015 godz. 17.00

Petra Somlai - pianoforte

Kwartet Arte dei Suonatori
Ewa Golińska - I skrzypce
Aureliusz Goliński - II skrzypce
Anna Nowak-Pokrzywińska - altówka
Tomasz Pokrzywiński - wiolonczela

Małgorzata Klisowska - flet traverso

Antonin Reicha (1770–1836)
Kwartet smyczkowy C - dur op. 95 nr 3
I Lento-Allegro assai
II Lento
III Menuetto - Trio.Fugue
IV Finale. Allegro agitato

Ludwig van Beethoven
Kwartet fortepianowy op.16
(transkrypcja własna kompozytora Kwintetu Es-dur)
I Grave - Allegro ma non troppo
II Andante cantabile
III Rondo. Allegro, ma non troppo

Wolfgang Amadeusz Mozart
Symfonia g-moll KV 550
(transkrypcja na sekstet Johanna Nepomuka Hummla)
I Molto allegro
II Andante
III Menuetto - Trio
IV Allegro assai

Petra Somlai

Jest jednym z najciekawszych pianistów młodego pokolenia specjalizujących się w grze na historycznych pianoforte. Urodziła się na Węgrzech, kształciła się w ojczystym kraju, gdzie ukończyła studia dyrygenckie i pianistyczne w Konserwatoriach w Budapeszcie. Stopniowo jej zainteresowania artystyczne kierowały się w stronę instrumentów historycznych: klawesynu i pianoforte, na których grę zgłębiała na studiach Anglii i w Holandii. Obecnie koncertuje w całej Europie, Japonii i USA i jest chętnie zapraszana przez największe festiwale muzyki dawnej. Kunszt pianistki został doceniony w 2010 przez jury największego konkursu dedykowanego historycznym instrumentom International Fortepiano Competition in Bruges (Belgia), które przyznało jej pierwszą nagrodę oraz przez konkursową publiczność, od której otrzymała nagrodę specjalną. Została także nagrodzona wyróżnieniem Junior Prima Primissima przyznawanym najlepszym młodym artystom na Węgrzech. Od dwóch lat jest profesorem University of North Texas, gdzie prowadzi klasę historycznych instrumentów klawiszowych.

Orkiestra Arte dei Suonatori i Petra Somlai rozpoczęli współpracę w 2014r. znakomitym występem na festiwalu Trigonale Festival der Alten Musik w Austrii. Artystka koncertuje na pianoforte wykonanym w pracowni Chrisa Maene (Belgia) w 2011roku, będącym kopią instrumentu Antona Waltera z 1795r.

Kwartet Arte dei Suonatori

Kwartet smyczkowy to w opinii wielu muzyków i melomanów najdoskonalsza forma muzyki kameralnej. Pozwala na uzyskanie niezwykłej gamy barw i kolorów przy zachowaniu absolutnej spójności brzmieniowej.

Forma kwartetu jest formą wyrafinowaną i często skomplikowaną dla niedoświadczonego ucha, jednak z pomocą klarownego brzmienia historycznego instrumentarium muzycy Kwartetu odkrywają jego głębię przed słuchaczem racząc go niezapomnianymi manewrami harmonicznymi oraz, nie zmąconą nadmiarem dźwięku, przejrzystością intencji kompozytora.

Trzon repertuaru Kwartetu Arte dei Suonatori stanowią kompozycje Haydna, Mozarta i Beethovena. Programy koncertowe urozmaicane są o utwory kameralne XVIII i XIX wieku na 3 - 6 wykonawców. Zespół tworzą liderzy orkiestry Arte dei Suonatori - Ewa Golińska (I Skrzypce), Aureliusz Goliński (II Skrzypce), Anna Nowak-Pokrzywińska (Altówka) i Tomasz Pokrzywiński (Wiolonczela). Spójność idei artystycznych i zunifikowane brzmienie kształtowali podczas długoletniej współpracy w ramach tej najaktywniej działającej orkiestry muzyki dawnej w Polsce. Orkiestra Arte dei Suonatori ma na swoim koncie kilkaset koncertów w Polsce oraz poza granicami, w tym na takich festiwalach jak Musica Antiqua Festival van Flaanderen w Brugii, Lufthansa Festival w Londynie czy Schleswig Holstein Musik Festival w Niemczech; nagrania radiowe realizowane we współpracy z radiofoniami polskimi i zagranicznymi: Program 2 PR, BBC, Radio Duńskie DR, Radio Merkury Poznań, Radio France, Radio Bawarskie BR, Radio SWR; nagrania telewizyjne realizowane we współpracy z TVP3, TVP Kultura, TVP 1, Polskie Wydawnictwo Audiowizualne.

Arte dei Suonatori w swej 20-letniej historii zarejestrowało i wydało 13 płyt na 11 albumach dla wytwórni Alpha, BIS Records oraz Channel Classics, a nagrania orkiestry były wielokrotnie nagradzane przez międzynarodową krytykę muzyczną.

Prowadzenie koncertów:
dr hab. Alina Mądry
- Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu

Soliści, zespoły, naukowcy i wykładowcy goszczący w Gdańsku, podczas dziewięciu edycji Festiwalu Goldbergowskiego, w latach 2006-2014

Soliści

- Jean-Claude Zehnder (organy) Szwajcaria
- Andrzej M. Szadejko (organy) Polska
- Hopkinson Smith (lutnia) USA
- Andreas Besteck (flet traverso) Niemcy
- Alina Ratkowska (klawesyn) Polska
- Paolo Pandolfo (viola da gamba) Włochy
- Marieke Spaans (klawesyn) Holandia
- Evangelina Mascardi (lutnia) Argentyna
- Grzegorz Różycki (bas) Szwajcaria
- Céline Frisch (klawesyn) Francja
- Petr Skalka (wiolonczela barokowa) Czechy
- Diana Baroni (flet traverso) Włochy
- Agnès Mellon (sopran) Francja
- Maria Erdman (klawikord) Polska
- Stefano Montanari (skrzypce) Włochy
- Chiara Banchini (skrzypce) Szwajcaria
- Maciej Grzybowski (fortepian) Polska
- Georg Poplutz (tenor) Niemcy
- Ingrida Gápová (sopran) Słowacja
- Jan Mędrala (alt) Polska
- Szymon Kobyliński (bas) Polska
- Krzysztof Kozarek (tenor) Polska
- Christoph Coin (wiolonczela) Francja
- Guido Morini (klawesyn) Włochy
- Marco Beasley (tenor) Włochy
- Jacek Ozimkowski (bas) Polska
- Rachel Podger (skrzypce) Wielka Brytania
- Georgia Browne (flet traverso) Australia
- Roberta Invernizzi (sopran) Włochy
- Craig Marchitelli (teorba) Włochy
- Vittorio Ghielmi (viola da gamba) Włochy
- Rodney Prada (viola da gamba) Kostaryka
- Andreas Staier (klawesyn) Niemcy
- Monika Kaźmierczak (carillon) Polska
- Jörg Halubek (klawesyn) Niemcy
- Nuria Rial (sopran) Hiszpania
- Avi Avital (mandolina) Izrael
- Shalev Ad-El (klawesyn) Izrael
- Heike Heilmann (sopran)
- Virgil Hartinger (tenor) Austria
- Marek Rzepka (bas) Polska
- Anna Maria Staśkiewicz (skrzypce) Polska
- Katarzyna Budnik-Gałązka (altówka) Polska
- Marcin Zdunik (wiolonczela) Polska
- Andreas Scholl (kontratenor) Niemcy
- Tamar Halperin (fortepian) Izrael
- Dan Tepfer (fortepian) USA
- Sophie Harmsen (alt) Niemcy
- Jan Kobow (tenor) Niemcy
- Bolette Roed (flety) Dania
- Poul Høxbro (intrumenty perkusyjne) Dania
- Salome Jicia (sopran) Gruzja
- Nicholas Mulroy (tenor) Australia

Zespoły

- Ensemble 42 (Wielka Brytania)
- The Spirit of Gambo (Holandia)
- Georgian Sinfonietta - Tblisi State Chamber Orchestra (Gruzja)
- Austrian Baroque Company (Austria)
- Musica Antiqua Latina (Włochy)
- Weser Renaissance Bremen (Niemcy)
- Les Traversées Baroque (Francja)
- European Union Baroque Orchestra (EUBO-Barokowa Orkiestra Unii Europejskiej)
- Bałtycki Teatr Tańca
- Accademia Bizantina (Włochy)
- Ensemble 415 (Szwajcaria)
- Ensemble Peregrina (Szwajcaria)
- The New Dutch Academy (Holandia)
- Accordone (Włochy)
- Ensemble savãdi Marie Bournisien harfa/Kristine Jauknalsne sopran/Ulrike Hofbauer-sopran(Szwajcaria)
- Cappella Gedanensis (Polska)
- Café Zimmermann (Francja)
- Arte dei Suonatori (Polska)
- Trombastic (Polska)
- Goldberg Baroque Ensemble (Polska)

Wykładowcy Panelu Naukowego:

- dr hab. Alina Mądry Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu
- mgr Jerzy Marian Michalak
- doc. dr inż. Andrzej Januszajtis
- mgr Agnieszka Kubiak (Polska Akademia Nauk Bibilteka Gdańska)
- dr hab. Alina Ratkowska (Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie)
- mgr Aleksandra Kajdańska (Polski Instytut Badań nad Sztuką Świata w Warszawie)
- dr hab. Danuta Popinigis (Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku)
- dr Piotr Kociumbas (Uniwersytet Warszawski)
- Andreas Besteck

Kursy mistrzowskie

- Hopkinson Smith Schola Cantorum Basiliensis
- Jean-Claude Zehnder Schola Cantorum Basiliensis
- Marieke Spaans Musikhochschule Trossingen
- Evangelina Mascardi La Cetra Basel
- Alina Ratkowska UMFC w Warszawie

Konferansjerzy

- Jadwiga Możdżer
- Alina Mądry
- red. Piotr Orawski
- Alina Ratkowska

Autorzy fotografii

- Stanisław Bednarz
- Grzegorz Mehring
- Małgorzata Jonczyk
- Mateusz Ochocki
- Jarosław Wojciechowski

Graficy

- Małgorzata Peplińska m2project
- Małgorzata Zielińska m2project
- Małgorzata Ścigaj

POLSKIE RADIO
Festiwal
Goldbergowski
Gdańsk

TYSKIE
STADTRUNDFAHRT

TRINITATI
S
MDCCVI

producent

dagenum

współpraca

dziedziniec
Stowarzyszenie Przyjaciół
Kościoła Św. Trójcy

MINISTRY OF CULTURE
CZECH REPUBLIC

partnerzy

sarton

BG
PAN
BIBLIOTEKA GDAŃSKA

Muzeum
Narodowe
w Gdańsku

UNIWERSYTET GDAŃSKI

patroni medialni

dwójka
POLSKIE RADIO

polmic.pl
Polskie Centrum Informacji Muzycznej

TVP
GDAŃSK

TYGODNIK
POWSZECHNY

Radio Gdańsk

trojmiasto.pl

Presto
presto o muzyce klasycznej

prestiż
magazyn trójmiejski